ANUL X No. 2887 — Ediția de seară — MERCURI 16 IULIE 1897

Abonamente
Incep la 1 și 15 ale fie-căreĭ lunĭ
și se plătesc înainte:
Un an în țară 30 leĭ; în străinătate 50 leĭ
Șase lunĭ 15 „ „ „ 25 „
Treĭ lunĭ 8 „ „ „ 13 „
Numărul 10 banĭ
In străinătate 15 banĭ

Adevĕrul

Să te ferești Romîne de cuiŭ strein în casă
V. Alexandri.

Anunciurĭ
Se primesc direct la Administrația ziaruluĭ
Linia pagina IV-a . . . . leĭ 0.50 banĭ
„ „ III-a . . . . „ 2. „
„ „ II-a . . . . „ 2. „
La un mare număr de liniĭ se fac reducțiĭ din tarif
Numărul 10 banĭ
Un număr vechiŭ 20 banĭ

Redacția
PASAGIUL BĂNCEĬ NAȚIONALE (TELEFON No. 25).

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

Administrația
PASAGIUL BĂNCEĬ NAȚIONALE (TELEFON No. 25).

Șase paginĭ
la fie-care ediție

Șalvariĭ luĭ Mohamed

Liberaliĭ aŭ ajuns în cel maĭ trist hal. Lipsițĭ de ideĭ, lipsițĭ de un șef destoĭnic, eĭ nu numaĭ că trăĭesc condușĭ și hipnotizațĭ de figura și amintirea fostuluĭ lor șef Ion Brătianu, dar încep să încarneze în urmașiĭ acestuĭa tot respectul fetișist de oamenĭ sălbaticĭ și fără linie de conduită statornicită.

Cît a trăit Ion Brătianu, partidul liberal se încarna în el. Ce zicea *Domnul* Brătianu era sfînt, era lege, era nediscutabil. Lucrul era natural. In ultimiĭ timpĭ, după despărțirea de C. A. Rosetti, liberalizmul încetează să alcătuĭască un partid democratic, legătura cu ideile și oameniĭ de la 1848 este ruptă și partidul devine oribila *colectivitate*, cohortă de mercenarĭ și de juisorĭ, carĭ se adună în jurul unuĭ om și se încred luĭ, cum haiduciĭ în căpitanul lor, de oare-ce sînt sigurĭ că'ĭ va conduce la izbîndă și la îmbogățire fără muncă. Ion Brătianu a înțeles perfect că acesteĭ păturĭ nouĭ, care s'a ridicat pe ruinele fosteĭ boeriĭ de neam, îĭ trebuĭe mijloc ca să-șĭ întindă puterea, să stăpînească de drept ceea-ce stăpînea de fapt și a priceput iarășĭ că în această prefacere a țăreĭ, în trecerea eĭ din starea patriachală în acea semi-civilizată de azĭ, această clasă poate să devie puternică prin o avuție cîștigată în mod ușor, prin operațiunĭ de bancă și prin industrializarea producțiuneĭ.

Șeful partiduluĭ liberal nu a greșit, șĭ-a alcătuit un partid de oamenĭ de afacerĭ și în același timp reușita 'ĭ-a creĭat o pozițiune excepțională. Aceĭa pe carĭ el ĭ-a condus la succes și la bogăție aŭ făcut din «șef» ceea-ce sălbaticiĭ fac din fetișiĭ lor.

Cînd șeful a închis ochiĭ, privirile acelora carĭ văd că aŭ rămas fără căpitan se îndreptează asupra odraslelor celuĭ mort, ele trec ca un fel de divinitate și după cum principele Ferdinand, înainte de vîrsta cerută de lege, a devenit colonel și mîine general, tot așa «fiuluĭ mareluĭ om» a devenit ministru și întreg partidul se uĭtă la el ca la un giuvaer, ca la un urmaș vrednic de acela care a creĭat partidul liberal în actuala și hidoasa luĭ înfățișare.

Și ast-fel se explică de ce atuncĭ cînd se atacă *fetișul* partidul întreg este în răzvrătire. E posibil ca fiul «mareluĭ om» să fie ca toțĭ copiiĭ de oamenĭ marĭ, e posibil ca să fie un ministru prost și incapabil, e posibil ca în cestiunea inundațieĭ din Galațĭ, să se fi purtat maĭ pe jos de toate așteptările, toate sînt posibile, dar, *el* e fiul *Domnuluĭ* Brătianu și ca atare de *el* nu se poate atinge nimenĭ fără de a se comite o fără de lege.

Cînd atacurile vin din partea opozițiuneĭ, partidul se mărginește să se indigneze. Cînd însă un membru al cărdășieĭ emite îndoĭelĭ asupra capacitățeĭ tînăruluĭ zeŭ, oh! atuncĭ indignarea devine delir și în potriva profanatoruluĭ se chĭamă în ajutor mînia ceruluĭ și urgia pămîntuluĭ, se evocă memoria șefuluĭ și în tocmaĭ cum turciĭ, la vreme de restriște, scot șalvariĭ luĭ Mahomed, tot așa și colectivitatea, în aceste momente supreme scoate la maĭdan pe Ion Brătianu și ĭ se cere ca din susul ceruluĭ să excomunice pe ceĭ răĭ credincĭoșĭ.

Și lucrul este atît de adevărat, că a fost de ajuns ca *Drapelul* să ĭa în zeflemea pe junele ministru de lucrărĭ publice pentru că *Voința Națională* să ĭasă din rezervă față de aurelianiștĭ și ca partidul liberal să declare deschis *războĭul sacru*.

Const. Mille

SATIRA POLITICĂ

Domnu Brătianu

Voința Națională dovedește, cu argumente foarte puternice, cum că țingăul Ionel Brătianu, este un ministru genial un ministru ideal, un ministru cum n'a maĭ fost nicĭ la Bulgaria.

Intîĭul argument și cel maĭ principal este că Ionel este fiul luĭ Ion C. Brătianu.

Acest argument, trebue să fie convingător, cînd ĭeștĭ fiul luĭ Ion Brătianu, poțĭ fi orĭ cît de prost și tot trebuĭe să fiĭ om de geniŭ.

Cînd ĭeștĭ fiul luĭ Ion Brătianu nimenĭ n'are dreptul să se alege de tine fără a profana un . . . . mormînt ilustru;

Cînd ĭeșĭ fiul luĭ Ion Brătianu aĭ dreptul să inunzĭ Galațiĭ cu apă și țara întreagă cu prostiile tale, fără ca publicul să poată protesta.

Fața cu aceste drepturĭ inprescriptibile, dobîndite de către toțĭ aceea carĭ sînt fiiĭ luĭ Ion Brătianu, declar că de astă-zĭ înaite îmbrățișez profesiunea de fiŭ al mareluĭ bărbat.

Incunoștiințez, prin urmare, pe onor. p. t. public, precum și pe întreaga mea clientelă, că de azĭ înainte voiŭ semna:

Vax Brătianu.

C. F. P.

Drapelul, *ziarul aurelianiștilor, face o rectificare la articolul nostru asupra C. F. P. publicat alaltăerĭ.*

Iată în ce conzistă acea rectificare:

Noĭ am spus că și D. Stoĭcescu cînd era ministru de lucrărĭ publice, făcuse un proĭect de lege modificător al legeĭ C. F. P. dar că nu l'a putut trece prin cameră tot ca D. Porumbaru.

Drapelul ne răspunde că este o deosebire. Proĭectul D-luĭ Stoĭcescu n'a ajuns pînă la cameră ci s'a oprit la omisia numită ca să-l redacteze. El a fost luat, modificat și prezintat de D. Porumbaru.

Pentru ce face această rectificare Drapelul? *Pentru ca să poată spune celor de la* Voința: *„Vedețĭ, pe cînd noĭ ne pregăteam un proĭect de lege al C. F. P. conform ideĭlor emise de partid în opoziție, voĭ aplicațĭ legea conservatorilor pe care am combătut'o cu violență cînd eram în opoziție.“*

Pur și simplu chestie de șicană, luptă de clopotniță între membriĭ aceluĭașĭ partid, care pe noĭ nu ne privește.

Dar totușĭ să discutăm puțin rectificarea Drapeluluĭ.

Maĭ întîĭ chĭar din afirmarea Drapeluluĭ *să vede că și guvernul Sturdza n'a vroit să aplice legea conservatorilor, după cum n'a voit nicĭ guvernul D-luĭ Aurelian. Și unul și altul aŭ pregătit proĭecte de legĭ în această chestie, al D-luĭ Porumbaru s'a îngropat la Senat. Chestia toată să reduce la următorul fapt:*

Pe cînd D. Stoĭcescu a avortat la șapte lunĭ, D. Porumbaru a avortat la nouă lunĭ. Proĭectele amîndorora s'aŭ născut însă moarte.

Și acesta este punctul cel maĭ interesant.

Dar maĭ putem adăoga ceva. Un fruntaș aurelianist, D. P. Grădișteanu, se declarase cel maĭ hotărît adversar al proĭectuluĭ D-luĭ Porumbaru și susținea urbi et orbi *că proĭectul D-luĭ Stoĭcescu—ale căruĭ puncte principale eraŭ stabilite — e mult superior proĭectuluĭ D-luĭ Porumbaru și răspunde în totul celor susținute de partid cînd era în opoziție.*

Prin urmare orĭ-ce ar spune Drapelul *un fapt este exact. Toțĭ miniștriĭ liberalĭ de lucrărĭ publice—afară de D. Ionel Brătianu— aŭ fost decișĭ să nu aplice legea conservatorilor ci să facă o altă lege.*

Dar nicĭ unul n'a putut să-șĭ realizeze hotărîrea. Dece? Aceasta este chestia principală, și răspunsul la aceasta, Drapelul *îl tot amînă la un timp oportun, care nu se știe dacă va sosi vre-o dată.*

Mie mĭ-e teamă că ceĭ de la gazeta aurelianistă aŭ să pată ca spițerul din Manevrele de toamnă, *care de cîte orĭ venea să ceară mîna feteĭ ajutoruluĭ de primar, trebuĭa să plece paraponisit și constatînd, că, ĭar n'a nemerit momentul oportun.*

De ce n'a putut nicĭ un ministru liberal să modifice legea C. F. P. și legea minelor— care se află în aceiașĭ categorie—de și toțĭ aŭ vroit s'o facă?

Noĭ am spus-o. Pentru că în halul în care se află partidul liberal el este incapabil să maĭ realizeze vre-o reformă. Absolut toțĭ oameniĭ lor politicĭ ș'aŭ pĭerdut autoritatea în partid, absolut nicĭ unul numaĭ poate să-șĭ impue o părere.

Lupta de persoane a ajuns la așa grad de încordare în cît orĭ-ce încercare de a se guverna serios cu sfărîmăturĭ din partid va avorta.

Acesta e adevărul.

Ianus.

Dezastrul din Stefănești

Vederea străzeĭ principale după incendiŭ

Eugenia Szimon

Dăm astă-zĭ fotografia miceĭ Eugenia, copila asasinateĭ Anna Szimon și a fostuluĭ căpitan Boiceff.

Eugenia s'a născut la Sofia în 12 Martie 1895. Ea a fost înscrisă în registrele consulatuluĭ austro-ungar din Sofia, și fu botezată în religiunea catolică de către cîntăreața romînă Eugenia Regine Drucher.

Consulatul austro-ungar a dat ca tutore miceĭ Eugenia pe D-rul Feurstein care s'a constituit parte civilă în procesul Boiceff pentru suma de 60.000 de francĭ.

Mica Eugenia va fi crescută sub auspiciile consulatuluĭ austro-ungar.

Iust.

ACTIVITATEA RUSIEI

Ișĭ aduc aminte cititoriĭ că, lunile trecute ziarele streine aŭ publicat știrea cum că țarul Rusieĭ a dăruit Bulgarieĭ 120,000 pușcĭ cu repetiție.

Această noutate a făcut, neapărat, destulă senzație, ĭar zvonul a fost urmat, fără multă întîrziere, de o serie de fapte reale. In adevăr, nu maĭ este un mister pentru nimenĭ, cum că zilnic trec în Bulgaria, venind din Rusia, vapoare și șlepurĭ încărcate nu numaĭ cu pușcĭ, dar cu un material de răsboiŭ foarte variat, precum: pușcĭ, tunurĭ, cartușe etc. etc.

In ultimele zile chiar, transporturile rusești în Bulgaria aŭ luat proporțiunĭ cam marĭ, și din Brăila ni se scrie cum că, fără nicĭ un fel de înconjur și de sfială, o flotilă întreagă circulă neîncetat pe Dunăre și debarcă în porturile bulgărești arme și munițiunĭ.

O altă telegramă publicată ĭerĭ ne-a vestit că țarul Rusieĭ a dăruit de astă dată Serbieĭ 40.000 puștĭ Berdan plus 2 milioane 500.000 de cartușe.

Dacă alăturăm această stare pe lîngă votul dat de Scupcină pentru acordarea a 10 milioane armateĭ, dacă maĭ ținem seamă de înarmările Bulgarieĭ precum și de tonul agresiv al preseĭ din Sofia, dacă nu pĭerdem ĭarășĭ din vedere că tot acuma guvernul francez a însărcinat un ofițer de marină cu organizarea flotileĭ de rezbel și cu fortificarea Varneĭ, ajungem neapărat la concluzia că Rusia înarmează febril și pe propria ĭeĭ socoteală pe micile stale din peninsula balcanică.

Acuma este neîndoios că Rusia voĭește să încerce o lovitură în orient, dînsa ațîță pe Sîrbĭ și pe Bulgarĭ, dînsa acuma ca și în tot-d'a-una este aceea care turbură pacea orientuluĭ.

Stop.

REFECURI

Pavagiul de lemn

Incercarea făcută cu pavagiul de lemn sub primăria D-luĭ Nicu Filipescu, a dat rezultate destul de frumoase; cu toate acestea primăria liberală care, a dușmănit atîta vreme „apa Conservatoare“ trebuĭa să se arate ostilă și „pavagiuluĭ conservator“.

Pentru a compromite acest pavagiŭ și pentru a dovedi că D. Filipescu a jefuit, încă o dată comuna, actualiĭ edilĭ refuză pavagiuluĭ de lemn orĭ-ce întreținere. De unde este obligator ca la fie-care doă zile acest pavagiŭ să fie acoperit cu un strat de nisip, care să se încrusteze în lemn, serviciul comunal de întreținere, d'abia presară nisip la cîte doă săptămînĭ;

De unde fie-care cub scufundat trebuĭe imediat înlocuit, serviciul de întreținere n'a înlocuit nicĭ un cub așa că pavagiul a început să facă gropĭ;

De unde spațiul liber lăsat pe marginĭ pentru a permite dilatarea lemnuluĭ, trebuĭe curățit și umplut cu răzătură de ferestrăŭ, acest spațiŭ fost de 6 centimetre, astăzĭ s'a umplut cu pămînt, pietriș etc., așa că lemnul umflîndu-se a ridicat, în unele puncte, berdurile trotuarelor.

Neapărat că, cu o ast-fel de întreținere pavagiul va fi desființat peste un an cel mult, iar liberaliĭ vor dovedi încă o dată că primăriile conservatoare n'aŭ făcut de cît neghiobiĭ.

Ciocănaș.

Tot d'auna nevrednic

Se înțelege ușor că-ĭ vorba de Dimitrie Sturdza. Epoca scuzelor se prelungește îndărăt în noaptea timpurilor și va dura cît va dăĭnui și viața politică a ignobiluluĭ.

In memoriile regeluĭ Carol, memoriĭ carĭ încep să devie interesante pentru că găsim aprecierĭ asupra oamenilor de azĭ, aflăm nostime lucrurĭ despre actualul prim-ministru.

E vorba de epoca de opozițiune înverșunată a liberalilor dintre 1871 și 1876, de acea epocă în care Ghedem-Theodorescu spunea regeluĭ:

Ia'țĭ lădița
Și domnița
Și trecĭ iute Dîmbovița,

de acea epocă în care baronul de Hahm ișĭ publica celebra luĭ broșură antidinastică.

Iată în adevăr ce găsim în privința D-luĭ Sturdza, cu data de 4 Maĭ 1876.

„Prințul primește pe D-l Sturdza și 'ĭ arată părerea de răŭ că și el, căruĭa ĭ-a dovedit atîta încredere, s'a lăsat timp de cincĭ anĭ împins la o opoziție personală și la o politică antidinastică.

„D. Sturdza răspunse că nu se poate scuza alt-fel de cît mărturisind că s'a înșelat în privința prințuluĭ, crezîndu-l dat cu totul de partea unuĭ singur partid, de care se lăsa condus, iar nu de interesul țăreĭ“.

„Ignobilul“, după ce a dus campania antidinastică, a găsit imediat mijlocul de a linge unde a scuipat, de a 'șĭ renega cu un singur cuvînt, și cu sufletul vesel, un întreg trecut de luptă în potriva coroaneĭ.

Azĭ regele pune pe D. Sturdza cu nasul în propria'ĭ murdărie și are atîta dezgust de primul săŭ ministru, că publică istoricul scuzelor sale tocmaĭ acuma cînd acesta guvernează țara. Regele știe perfect că acestuĭ lacheŭ îĭ poțĭ da picioare, palme, că îl poțĭ scuipa și că totușĭ el îșĭ va pleca respectuos și slugarnic fruntea înaintea tronuluĭ.

Și acest om, această murdărie morală este pentru rușinea țăreĭ primul nostru ministru.

Sfinx.

Expozițiunea din Paris

Prințul George Bibescu și Romînia.

Se știe că Romînia a hotărît să participe, în mod oficial, la Expozițiunea din Paris de la 1900.

Dar pentru aceasta e nevoĭe să se numĭască un comisar general, un reprezentant al țăreĭ, funcțiuue pe care la 1889 a ocupat'o prințul George Bibescu.

Pentru Expozițiunea viitoare, locul acesta de Comisar general a dat loc la oare-care luptă.

D-l George Bibescu dorea ca tot D-sa să aĭbă această însărcinare, de aceĭa a pus în mișcare toate forțele de care dispune și pe toțĭ amicii din țară și din Franța.

D-l Ion Kalenderu preferat

Se vede însă, că guvernul liberal și poate palatul însușĭ nu maĭ agrează pe D-l Bibescu; de aceĭa s'aŭ făcut propunerĭ D-luĭ Ion Kalinderu. Insă D-l Kalinderu a refuzat la început. Fiind întrebat de către o persoană dacă primește această însărcinare, D-l Kalinderu a răspuns: „N'așĭ voi să fiŭ însărcinat cu organizarea secțiuneĭ romînești la expozițiunea din Paris, dar dacă regele va insista foarte mult o să fiŭ nevoit să accept“.

Se vede că regele a insistat foarte mult, căcĭ unele ziare aŭ anunțat deja numirea D-luĭ Ion Kalinderu.

Influențe politice

Aceasta însemnează că D-l George Bibescu a fost învins, saŭ maĭ bine, că nicĭ guvernul nicĭ palatul n'aŭ maĭ voit ca D-sa să fie reprezentantul Romînieĭ la Expozițiunea din 1900.

Adevărul asupra acesteĭ chestiĭ este că „guvernul nu maĭ voĭa ca tot omul partiduluĭ conservator să reprezinte țara și de astă dată. Guveruul liberal ține ca țara să fie reprezentată printr'un om cu simpatiĭ pentru partidul liberal, în orĭ-ce caz Comisarul general să nu maĭ fie un membru al partiduluĭ conservator.

Dragoș.

Grădina zoologică

In străinătate.— La Sofia. — La noĭ. — Inițiativa privată.

Un coleg de al nostru, vorbind despre frumosul muzeŭ de științe naturale, operă a D-luĭ dr. Antippa, a regretat că n'avem și noĭ o grădină zoologică, orĭ cît ar fi ea de mică.

Regretul colaboratoruluĭ nostru îl înțelegem perfect. Intr'adevăr, în muzeul de științele naturale, diferitele animale nu aŭ viață, le putem judeca frumusețea blănilor și a penelor, mulțumită unuĭ aranjament înțelept, ne putem da seamă de felul cum trăĭesc, — dar impresia pe care țĭ-o dă animalul viŭ, impresie de la care depinde adesea-orĭ dezvoltarea gustuluĭ pentru științele naturale, de sigur că nu o poțĭ avea într'un muzeŭ de științe naturale.

*

Afară de aceasta însă grădina zoologică, colecția de animale viĭ contribuĭe foarte mult la popularizarea științelor naționale. In grădina zoologică țĭ se dezvoltă de mic copil, dragostea pentru animale, dragostea de a le cunoaște pe acestea cît se poate maĭ bine. In grădina zoologică se formează și se dezvoltă aceĭ diletanțĭ în științele naturale, carĭ prin observațiunĭ făcute în particular asupra unuĭ singur animal saŭ asupra uneĭ singure speciĭ, aŭ adus așa de multe foloase zoologieĭ.

*

Cine a fost într'un mare oraș european în care se află o grădină zoologică, a putut vedea oameniĭ, în genere maĭ în vîrstă, stînd ceasurĭ întregĭ în fața uneĭ coliviĭ, observînd fie-care mișcare a animaluluĭ, notînd cu minuțiozitate toate obiceĭurile sale.

La Berlin, unde se află una din cele maĭ marĭ grădinĭ zoologice din lume în fie care primă Duminecă de dr... 25 centime. ... tiĭ, — este o așa zisă zi ... în această zi intrarea costă 25 centime. Drumul de fer metropolitan, care duce din diferitele străzĭ ale orașuluĭ la stațiunea „Grădina zoologică“, în care miĭ și zecĭ de miĭ de oamenĭ: transportă femeĭ și copiiĭ. Intr'o așa duminecă grădina zoologică e vizitată de o sută de miĭ de persoane, — și chiar și de maĭ multe.

In asemenea zile să vezĭ copiiĭ alergînd de la o colivie la alta, jucîndu-se aci cu „Meister Petz“ (Ursul), aci cu deșteptul elefant, dincolo cu inteligentele maimuțe, carĭ fac niște salturĭ de bucurie și provoacă printr'aceasta rîsetele copiilor...

*

Dară maĭ e de nevoĭe ca să arătăm aci, cît de mare e folosul ce'l trage știința dintr'o grădină zoologică? Oare cine nu poate pricepe diferența dintre studiile făcute numaĭ din scripte și desemne, și acele făcute asupra animalelor viĭ?

De aceea și toate țările aŭ căutat să aĭbă grădinĭ zoologice marĭ și bogate. Nu maĭ vorbim de Paris, Londra, Berlin și Viena,— sînt alte orașe maĭ micĭ, cu o populațiune nu maĭ mare de cît a noastră, — și cu toate acestea aŭ o frumoasă colecțiune de animale, care aduce marĭ foloase științeĭ.

*

Noĭ avem pretențiunea de a fi Belgia orientuluĭ... Eĭ bine, să ne grăbim a face și o grădină zoologică, să ne grăbim zic, fiind-că în Bulgaria, la Sofia, principele Ferdinand a și pus bazele uneĭ asemenea grădinĭ...

Ceea ce face ca noĭ să progresăm așa de încet, este orientalismul care zace în sîngele nostru, și care ne face să așteptăm totul de la stat. Inițiativa privată la noĭ, nu joacă aproape nicĭ un rol. Dacă nu face statul, nimenĭ nu crede de cuviință să înceapă ceva... Am avut și noĭ într'o vreme oamenĭ carĭ aŭ avut multă inițiativă într'înșiĭ, de o pildă Doctorul Fătu la Iașĭ și Brîndză la Bucureștĭ, carĭ aŭ făcut și întreținut multă vreme în propria lor chĭeltuĭală grădinele botanice. O grădină zoologică cere însă chĭeltuĭelĭ marĭ, mult maĭ marĭ de cît una botanică; aci inițiativa privată ar trebui să lucreze în alt-fel și în altă direcție.

*

Marea grădina zoologică din Berlin, vestita grădină de animale din Hamburg și acea din Breslau, aparțin unor societățĭ pe acțiunĭ.

Aceste societățĭ ocupă un mare personal însărcinat cu supraveghĭerea și îngrijirea animalelor: oamenĭ de știință, desemnatorĭ, veterinarĭ etc. etc.

Venitul provenit din perceperea taxelor de intrare, servește pentru întreținerea animalelor, pentru cumpărarea de animale carĭ maĭ lipsesc din vre-o colecție, pentru expedițiunĭ menite a îmbogăți colecțiunile grădineĭ.

Multe animale sînt dăruite grădineĭ de anumite persoane maĭ cu dare de mînă, — cu un cuvînt, toată grădina nu este un stabiliment al statuluĭ, ci un stabiliment privat pus numaĭ sub controlul acestuĭa.

In această direcţie cred că trebuie să se îndrepteze şi la noi iniţiativa privată. Să se formeze şi la noi o societate pe acţiuni, căci slavă Domnului, capitalişti avem şi noi în deajuns statul să cumpere şi el o parte din acţiuni şi să subvenţioneze la început societatea, — şi credem că cu acest chip va ajunge şi Bucureştiul să aibă o grădină zoologică.

Cînd această instituţiune va deveni populară, se vor găsi şi la noi mii şi mii de oameni, cari să vie dumineca şi în zile de sărbători, să admire animalele, să le observe, să profite ştiinţificeşte, şi într'acelaşi timp să contribuiască cu gologanii lor la întreţinerea unui institut de cea mai mare însemnătate pentru ştiinţă.

Nu banii, oamenii ne lipsesc.

Strat.

IMPRESIUNI şi PALAVRE

(Din coresp. lui Chiţib. către cititoarele sale)

Tovarăş la muncă

E... he !.. bădică *Chiţibuş*, e uşor a zice:

Mămăligă cu brînză
Da greŭ o vezi în rînză !..

Niatale îmi spui că n'ai ce face cu *Rodica* şi că ţi-ar face leşin la inimă. Bine, dar eŭ... eŭ, de-a'ntoarsele, aşi avea prea mult încă ce să fac cu dînsa. M'aşi duce cu ea, în revărsatul zorilor, pe hăt şi'n cîntecul ciocîrliei, în ciripitul vrăbiilor am desţelini pămîntul şi l'am face să ne dea roade. Că o adevărată femeie de ţară, ştie ea ce să facă: aleargă 'n dreapta, aleargă în stînga, toată ziulica nu şade; că, de! la noi nu-i ca la 'mnea-voastră:

Cu toate că ţăranul
Nu ştie ce-i şofranul !
Dar vezi că nici tîrgoveţul
Nu ştie ce-i pădureţul
Pîn'nu i-l arăţi cu băţul!...

Şi n'ai grijă niatale, c'aşi găsi eŭ ce face cu dînsa, că doar noi, dacă ne'nsurăm, nu ne luăm nevastă să ne uităm la ea: ne luăm tovarăş la muncă şi găseşte ea ce să facă la casa ei; dar vezi că-i alt bucluc: că niatale 'mi zici să mă duc la moş popa, ai să mă faci finul niatale. Io-te colo, mă !.. bădică *Chiţibuş* naş !.... ei, asta-mi place şi mie, ha! Ei, dar, vezi, bădică *Chiţibuş*, ce uşor se zice din gură şi ce greŭ se face. Ce crezi neatale că de atuncea *Rodica* a mai dat prin sat pe la noi? Doamne păzeşte! şi iacă umblu şi eŭ ca un vrăjit după dînsa şi nici că pot să daŭ de ea. Şi, de cîte ori mai întîlnesc şi eŭ pe surata Ileana, ce crezi că'mi zice? numai o auzi:

— Dar ce ai, de gogeşti aşa?

— Ce să am, fa? iacă mi-a pus capătul pîrdalnica cea de *Rodica*.

Şi ştii ce face? rîde, se uită ghiondărîş la mine, şi pleacă, şi nici o vorbă nu scoate de dînsa; bat în toate Duminicile drumul la horile din sat şi nici n'o zăresc, de-mi vine să crăp de ciudă! Par'că-ţi prinde-o să nu-i sucesc gîtul?... las' pe mine, de nu ţi-o plăcea să nu-mi zici pe nume...

De cît, vezi, naş Chiţibuş,
Să nu dea dracu acuş
Să mă spuĭ tu la Rodica;
Că mă jur pe cei mai sfînt
Că te trîntesc la pămînt
Şi-ţi frîng gîtul din nimica !!.

Şi, cum îs eŭ de necăjit pe ea, acum, să crezi c'o fac! De cît, vezi, bădică *Chiţibuş*, un lucru: mă reped, da nu muşc !.. Şi apoi la toată urma:

Fă, Rodică, *de te-aşi prinde*
Incă-o dată 'n laba mea,
Ah, ce ţeapăn te-aşi cuprinde
Să-l pomineşti pe...

Ploeşti, 5 Iulie, 1897 **Florea**

Chestiunea orientală

Literatură.— Diverse soluţii.

Chestiunea orientală, în starea aceasta în care se află de la izbucnirea conflictului greco-turc, a dat naştere în toate ţările unei noui literaturi. Citām aci cîte-va produse mai interesante ale acestei literaturi, apărute în limba germană.

•

Avem în primul rînd o lucrare intitulată „Grecia şi cestiunea orientală, de un istoric german". Autorul porneşte de la premiza că, islamizmul este cu totul neapt de cultură şi că trebuie acum printr'o acţiune energică şi hotărîtă, să se pue prezentul şi viitorul imperiului turc în alte mîini, cari să'l facă să participe la civilizaţia modernă. Ca urmaş al Turciei, el recomandă statul grecesc, care tinde acum cu atîta dor spre progres.

•

Altă carte interesantă, este aceea a D-rului Alfred Filipsohn, intitulată: „Grecia şi situaţia în orient". Autorul care simpatizează mult cu Elenii, nu e orb nici faţă cu defectele acestora. Iată aci o caracteristică a populaţiunei Greciei: „Luaţi în total, ţăranii şi marinarii Greciei, sînt un popor, care pe lîngă cîte-va întunecimi ale caracterului, are şi multe calităţi,... un popor cu o individualitate perfect exprimată, cu o înaltă inteligenţă şi de o mare putere. Din nefericire nu se poate spune acelaş lucru şi despre orăşeni, despre aşa zişii culţi, despre funcţionari, printre cari bîntuie: semi-cultura, grandomania, politicianizm egoist şi lipsit de cunoştiinţă şi conrupţie şi pîrtinire revoltătoare.

Ext.

CRONICA

Interlaken

Marţi, 8 Iulie.

II

Vorbeam ieri de hotelurile mari. Ziceam, sfîrşind, că mai sînt, afară de ele, hoteluri mici şi pensiuni unde eşti prea bine ospătat şi unde ai locuinţă bună. Pensiuni se numesc nişte case în cari ai o odaie şi mănînci făcîndu'ţi o dată un preţ pentru toate. Pensiuni daŭ şi cele mai multe hoteluri mari şi atunci faci o mare economie.

Cunoşteam puţin ce e pe aici de anul trecut cînd am mai stat cît-va timp la Lucerna.

Am tras dar aci de a dreptul la o casă care ştiam că dă pensiune.

Intr'adevăr, am găsit tot complect: cafeaua de dimineaţă—care se servă cu unt, miere şi caşcaval cît vrei de mult,—masa de la prînz compusă din supă, trei-patru feluri de bucate, prăjituri, poame, şi cea de seara cu un fel mai puţin, şi odaia la catul întîi şi la drum, cu lumină şi serviciŭ pentru preţul de şease franci pe zi. Mai rămîne a plăti vinul saŭ berea.

Am dat toate aceste amănunte, pentru a se vedea la noi, că sînt oameni cari mulţumesc pe muşterii mai mult de cît cer, şi cari îşi fac prea bine afacerile, îşi creiază un venit potrivit, mulţumindu-se şi mai cu puţin.

Bine înţeles, aci lumea caută o dobîndă la bani, iar nu caută să se îmbogăţească într'un an. Deosebirea e că, de mai vii printr'un oraş, tragi la acelaşi hotel unde ai mai tras, căci ai fost mulţumit, pe cîtă vreme la noi multe hoteluri te gonesc cu tot dinadinsul.

Aceste preţuri se află în toată Elveţia; pretutindeni, în ori-ce oraş şi în ori-ce localitate balneară sînt oteluri şi pensiuni unde nu ai a cheltui de cît 5—9-franci pe zi pe casă şi mîncare şi pînă acum n'am auzit pe nimeni a fi nemulţumit.

Ce e bun sînt amintirile pe cari le ai la îndemînă unde ajungi, cărţile călăuze cari îţi daŭ precis toate amănuntele. Aci nu mai poţi zice ca aiurea: „aşa scriŭ ei şi cînd te prinde !..." nu; aci ce e scris e sfînt. Am o carte călăuză a societăţii hotelierilor, în cari sînt reproduse hoteluri din toate localităţile cu preţurile complecte. Am fost, după sfatul ei, la Zürich şi nu m'a încărcat cu un ban.

Numai la noi...

Radu Prelea.

Litere-Arte-Ştiinţe

In Serbia a apărut un mic volum, conţinînd în traducţie sîrbească nişte aforisme de ale regiunei Natalia. Aforismele originale sînt scrise în franţuzeşte, dăm aci cîte-va dintr'nsele în romîneşte:

Cîte lacrămi nu ascunde un surîs !

Nu trebuie să visăm; aceasta ne îndepărtează prea mult de realitatea, la care forţamente trebuzie să revenim.

Devotamentul singur nu-i suficient; trebuie să ştii a'l dovedi.

O inimă care a suferit mult, nu mai ştie sĭ fie fericită.

Femeia nu va iubi de cît pe bărbatul care va şti s'o stăpînească.

Un bucureştean pe zi

Generalul Bengescu-Dabija

Don general Bengescu, general de intendenţă. De şi ar trebui să fabrice pesmeţi pentru armată, D-sa fabrică piese pentru teatru.

Operile sale: **Pygmalion, Amilcar, Cu mintea fetelor, Despina Doamna.** *Membru al junimei a scris în* **Convorbiri** *şi în* **Revista Ateneului.**

Dacă ar sta în faţa cuptorului de pesmeţi cît stă în cabinetul directorului general al teatrelor, de mult s'ar fi prăjit don general Bengescu. Rar om cu o putere mai mare de stăruinţă. Ţine grozav la piesele sale şi cu cum toţi părinţii îşi iubesc mai mult pe copilul infirm, D. general Bengescu ţine mai mult la **Amilcar.**

Intr'o zi spunea că să i se pue această piesă în sicriŭ cînd va fi înmormîntat.

Bărbat simpatic şi blînd, generalul Bengescu nu are duşmanii de cît la Teatrului.

Pic.

Fata tînără e un înger, băgaţi de seamă ca să nu se prefacă în diavol.

N'ajunge să daĭ, trebuie să ştiĭ cum să daĭ

*

Congresul internaţional al geologilor va avea loc—după cum am mai anunţat— de la 18 August pînă la 4 Septembrie, la Petersburg. Guvernul rusesc îşi dă toată osteneala pentru a face congresiştilor cît mai plăcută şederea în Rusia. Fie-care delegat primeşte un bilet de liber parcurs clasa I pe toate liniile ruseşti. De asemenea s'a dat ordin tuturor funcţionarilor vamali ca să fie mai puţin severi cu acei pasageri cari se vor legitima ca delegaţi ai congresului. De oare-ce pentru escursiuni nu s'aŭ găsit locuri suficiente în care să fie găzduiţi toţi congresiştii nu va putea participa de cît un număr determinat de delegaţi, şi anume; 200 vor merge în Urali, 20 la Esthland, tot atîţia în Finlanda. 200 în Krimea şi 180 în Caucaz.

*

La Paris se ţine acum congresul internaţional de sociologie. S'a discutat între altele: „Teoria organică a societăţilor „sprijinită de Novicoff, cunoscutul sociolog rus, care susţine că sociologia dacă vroeşti să ajungi la resultate folositoare, trebuie să se bizuie pe biologie, adică pe o concepţie organică a societăţilor. Libenfeld a vorbit despre sistemul grafic în sociologie, care consistă în representarea prin cercuri concentrice a diferitelor faze prin care a trecut omenirea. Starke, privat docent al universităţii din Copenhaga, a vorbit despre „legile evoluţiunei politice" arătînd că puterea politică fatalmente trebuie să cadă în mîinile muncitorilor. S'aŭ mai discutat „Selecţiunile indirecte" şi „Evoluţiunea ideei monarchiei.

OFICIALE

* Prin *Monitorul* de la 13 Iulie se acordă autorizaţia de a purta insemne străine următoarelor persoane: D-lui general A. Robescu insemnele de mare-cruce ale ordinului *Filip*, D-lui general Palladi insemnele de mare-cruce ale ordinului *Francisc Iosef*, D-lui l.-colonel C. Papazoglu insemnele de comandor ale aceluiaşi ordin, D-lui l.-colonel C. Prezan insemnele de comandor cl. II ale ordinului *Filip*, D-lui căpitan P. Proca insemnele ordinului *Coroanei de fier* cl. III, D-lui ataşat G. T. Georgiadi insemnele de cl 2-a în argint ale *Medaliei de onoare*, D-lui căpitan N. Arghirescu insemnele de oficier ale ordinului *Takowo*, D-lui căpitan G. Damian însemnele de cavaler ale ordinului *Takowo*, D-lui s.-major D. Artimescu insemnele *Medaliei de aur* şi D-lui s.-major V. Mateescu idem.

Tot prin *Monitorul* de la 13 s. c. sub-chirurgul G. Niculescu este numit în postul de agent-sanitar-vaccinator la plasa Negoeşti, circom. II din jud. Ilfov, cu reşedinţa în comuna Obileşti-Noui, în locul sub-chirurgului N. Cotorogea, care se pune în disponibilitate pentru neglijenţă în serviciŭ; iar moaşa Alexandrina Niculescu este numită în postul vacant de moaşă în circom. II Teleorman, din jud. Argeş, cu reşedinţa în comuna Vulpeşti.

Fel de fel

Cuvintele lui Christos.—La 800 kilometri departe de Cairo s'aŭ găsit printre nişte dărîmături, mai multe inscripţii pe papir. Procedîndu-se la descifrarea şi analizarea acestor inscripţii, s'a dovedit că ele conţin aforizme datorite probabil lui Christos. Citām cîte-va pilde din aceste scripte:

„Dacă nu postiţi pentru lume, nu veţi găsi cu nici un chip împărăţia lui Dumnezeŭ şi, dacă nu ţineţi Sîmbăta, nu, veţi vedea pe tatăl."

„Stăteam în mijlocul lumei şi în carne am fost văzut de dînşii, şi am găsit pe toţi oamenii beţi: şi pe nici unul dintre dînşii nu 'l-am găsit însetat, şi sufletului meŭ îi pasă de soarta oamenilor, fiind că orbi sînt în inimile lor."

„Ridică piatra, acolo mă vei găsi, spargi, lumnul, şi acolo sînt !"

*

Romanul unei violoniste. — Acum cîte-va zile s'a împuşcat la Buda-Pesta tînăra violonistă Iuliana Perlroth, cunoscută sub numele „frumoasa Ilka". Ea era fica unui funcţionar sărac, care avea o casă plină de copii. Mica Iuliana manifesta un mare talent muzical. Tatăl ei interveni pe lîngă renumitul compozitor Bruckner, care reuşi să facă pe un bun profesor ca să dea cursuri gratuite de vioină micei fetiţe. Intr'un turneŭ pe care 'l-a făcut cu o capelă de dame, protejata lui Bruckner făcu cunoştinţa unui tînăr, se îndrăgosti de dînsul, şi fiind-că el îşi bătuse joc de dînsa, ea desperată, îşi puse capăt vieţei printr'un glonţ de revolver.

*

Ocupaţiuni curioase.— Din Berlin se relatează despre două ocupaţiuni curioase. Prima este aceea a căutărei de rîme. Prin Iulie căutătorii cu familiile lor se duc prin grădinile şi pădurile din jurul Berlinului, şi se adun în fie-ce seară în număr de aproape o sută. Toată noaptea lucrează şi adună în mijlociŭ cîte 150 — 200 kilograme de rîme. Dimineaţa se reîntorc pe la casele lor şi numai o parte dintre căutători—toţi lucrează în tovărăşie,—vinde marfa, care e foarte bine plătită de oare-ce în tot-d'a-una cererea e mai mare de cît oferta. Altă ocupaţiune curioasă este aceea a căutărei ouălor de furnici. Oamenii cari se ocupă de aceasta trebuie să fie foarte isteţi şi agili. Ei cunosc mai toate muşuroaiele de furnici şi mîinile lor,—numai cu ele lucrează, s'aŭ adaptat aşa de mult profesiei lor, în cît aŭ luat forma unor ghiare.

*

Export artistic. — Din Italia se exportă foarte multe obiecte de artă. Statistica anului trecut ne arată că în anul trecut s'aŭ exportat din Roma 12,200 obiecte din arta antică şi 9085 din arta modernă, într'o valoare totală de 2 milioane 797 mii lei. In această sumă sînt reprezentate: pictura modernă cu un milion 203 mii lei, sculptura cu un milion 152 mii lei şi miniatura cu 190,860 lire. Cel mai bun cumpărător de obiecte de artă italieneşti, este actualmente Germania, care a luat 10020 obiecte, adică aproape jumătate din tot exportul. Americanii aŭ cumpărat 5680 obiecte şi Francezii 3225.

Lamwda.

Revista cărţilor

Impresiuni Intime de Ranu. Un volum în 16 de 207 pagini.

D. Dragomirescu-Ranu, care a publicat prin diferite ziare nuvele şi impresiunile sale, le-a adunat într'un volum o arte artistic şi îngrijit tipărit. El este întovărăşit de portretul autorului.

Aceia cari aŭ gustat genul D-lui Ranu ca cetitori ai ziarelor vor regăsi pe autorul lor în acest volum şi îşi vor putea da seamă de genul săŭ de a scrie.

Preţul unui volum 2 lei.

Impărţirea Turciei

Un iniţiat.—Statele Autonome.— Bosnia şi Herţegovina. — Impărţirea.

In revista engleză „Quartely Review" a apărut un interesant articol întitulat „Criza Orientală" şi scris de un personagiŭ, care dacă nu ne înşală aparenţele, este foarte bine iniţiat în secretele diplomaţiei europene. Autorul articolului în chestie nu se declară în contra ideei ca cestiunea Orientală să fie rezolvată prin formarea de state autonome, asemenea Bulgariei şi Serbiei cari aŭ dat dovadă de o mare neregularitate în administraţie şi politică. Din potrivă, singura ideie admisibilă pentru rezolvirea cestiunei Orientale, este aceia de a împărţi Turcia după cum a fost împărţită şi Polonia, — propunere făcută acum 20 ani şi de contele Andrassy.

*

Ca o dovadă că propunerea sa e bună, autorul citează Bosnia şi Herzegovina, cari aŭ făcut progrese enorme de la ocupaţiunea austriacă. Turcii din Albania şi Macedonia privesc cu gelozie spre aceste provincii. Acum cîţi-va ani a apărut în „Revue des deux Mondes" un articol intitulat „Les inquietudes du jour" (Neliniştile zilei). Ca autor al acestui articol, scriitorul englez numeşte azi pe ducele d'Aumale. Acesta a arătat că greutăţile împărţirei Turciei rezidă astă-zi în faptul stabilirei părţilor pe cari fie-care putere va trebui să le ia. Astă-zi lucrurile staŭ însă alt-fel. Austria s'a înţeles cu Rusia. Austria are mînă liberă spre Salonic şi face tot ce-i stă în putinţă pentru a mări influenţa ce o are în Albania. Autorul englez se opune cu energie pesimiştilor cari se îndoiesc de viitorul Austriei, şi prezice monarhiei habsburgice că ea va avea de realizat o mare misiune culturală în Albania şi Macedonia.

*

Anglia — zice autorul — ar trebui să urmeze pilda dată de Austria şi, în ciuda prejudecăţilor tradiţionale, să se înţeleagă cu Rusia. Egiptul şi Siria trebuie să rămîie ale Angliei, iar Asia mică cu Armenia să treacă sub stăpînirea Rusiei. O înţelegere cu Rusia se impune chiar, ţinîndu-se în seamă tendinţa vădită a Germaniei de a se alia cu Francia în potriva Angliei. Insuşi ţarul, se zice, că ar fi respins ideia unei alianţe exclusive cu Francia şi că ar fi vorbit cu dispreţ despre un diplomat rus, care apără o asemenea alianţă.

*

Interesantul articol se sfîrşeşte printr'un apel la regina Victoria ca să intervie personal, după cum a mai intervenit şi pe vremea războiului civil din Statele-Unite, cînd a împiedecat izbucnirea unui războiŭ anglo-american.

Gal.

Bulgaria judecată

Cu ocazia judecărei procesului Boiceff, guvernul bulgăresc încearcă să se scape de învinuirile ce i se aduc în această nenorocită afacere. „Politische Correspondenz" publică un articol, care în esenţă spune, că e trist pentru curtea princiară, că un om aşa nedem ca Boiceff, a putut să facă parte din cercul lei intim, — dar că aceasta-i o nenorocire de natură personală, explicabilă prin faptul, că într'un stat mic ca Bulgaria sînt de învins foarte mari greutăţi, cînd e vorba de a alege persoanele apte pentru un serviciŭ oareşi-care.

*

Cu privire la aceste scuze ale guvernului bulgăresc, iată ce scrie „Kolnische Zeitung", oficiosul guvernului german:

„Toate cele susţinute de „Politische Korespondenz" sînt drepte, dar totuşi nu pot înlătura tabloul— putem zice — îngrozitor, că un tînăr ofiţer, pe care o amantă începe să'l supere, se adresează plin de încredere poliţiei şi o provoacă pe aceasta ca să omoare pe nenorocita femeie. Tot aşa de semnificativ este şi faptul, că un şef de poliţie primeşte această provocare fără a manifesta vre-o mirare, şi că la urma urmelor un jandarm ajută fără discuţie pe şeful săŭ în săvîrşirea unei crime.

•

„Dacă pe lîngă aceasta se mai ţine în seamă faptul că Boiceff înainte de a se adresa lui Novelici, tratase deja cu mai mulţi birjari, pe cari căuta să-i însărcineze cu înlăturarea Anei Szimon, atunci îţi rămîne impresia neştearsă, că actualmente în Sofia asasinarea unei persoane neplăcute nu e un fapt aşa de înspăimîntător şi că asasinii nu se îngrijesc de loc că ar putea fi descoperiţi şi pedepsiţi. Şi cînd te gînteşti că Boiceff a declarat lui Novelici că prinţul a ordonat asasinarea Anei Szimon, şi că poliţaiul n'a pus la îndoială această declaraţie, atunci nu poţi să nu'ţi spui că în Bulgaria domneşte o morală anarhică de cea mai rea speţă.

•

„Se 'nţelege că noi credem că Boiceff amestecînd persoana prinţului în afacerea Anei Szimon a minţit, dar că faptul acesta a putut găsi crezare măcar,— aruncă o tristă lumină asupra stărei morale a Bulgariei. Lucrul e de altmînterlea explicabil cînd te gîndeşti că Stambulow a fost asasinat în mijlocul stradei şi că asasinii săi se primblă şi azi pe străzile Sofiei fără ca să-şi fi primit pedeapsa meritată. O asemenea lipsă de justiţie are un efect otrăvitor, care se va putea constata încă o dată cu ocazia procesului Boiceff".

Inter.

PLINGERI

D. I. Şfarţ, de loc din Brăila, ni se plînge printr'o scrisoare că în ziua de 19 Iunie a fost arestat şi bătut crunt de către comisarul Vasile Dragomir, un cunoscut zbir de sub toate toate partidele, sub cuvînt că ar fi insultat pe un cămătar din localitate, cu numele de G. S. Golştain.

*

Tot printr'o scrisoare deţinuţii din arestul central din Galaţi, de sub direcţiunea D-lui Teodorescu, ni se plîng că, ori-de cîte-ori reclamă contra unui neajuns oare-care, sînt bătuţi şi chiar puşi în fiare.

Avis celor în drept.

Jurisprudenţa comercială

— Despre aval —

Un ziar financiar din Capitală publică următoarea notiţă privitoare la stabilirea de către curtea de Casaţie a următoarei jurisprudenţă în chestia avalului:

D. N. Cutcudache din Severin, a chemat în judecată pe D. Z. Lepădatu al cărui nume figurează pe verso unei cambii în valoare de 3000 lei, pentru a fi obligat la plata acestei sume. Tribunalul de Mehedinţi care a judecat afacerea în ultim resort, prin sentinţa ce a pronunţat declară că Z. Lepădatu nu poate fi considerat ca debitor în calitate de „avalist", pentru că avalul trebue să fie declerat expres pe cambie, ci ca girant, fiind-că numai girul este valabil cînd se scrie simplu un nume în dosul cambiei.

•

Curtea de casaţiune, însă, sezisată de afacere după apelul lui Cutcudache, a stabilit în această matarie jurisprudenţa, că simpla iscălitură pusă în dosul unei cambii fără nici o arătare, poate fi considerată că este dată atît pentru gir cît şi pentru aval. Aparţine însă instanţei de fond de a cerceta şi a stabili caracterul acelei iscălituri după circumstanţe, întru cît art. 296 codul comercial nu cere absolut indispensabil menţiunea cuvintelor „pentru aval".

*

După cum vedem, Curtea de casaţiune admite că avalul se poate da în alb. Doctrina italiană susţine părerea contrarie, că leginitorul nu a admis avalul în alb de teamă a nu se confunda, fie cu girul care se scrie pe verso cambiei, fie cu acceptarea ce trebue scrisă

FOIŢA ZIARULUI ADEVĔRUL

61

VALSUL BARBAŢILOR

Partea a doua

Copilul adoptiv

IX

Puse Burguru în stare de apărare.

La 20 Maiŭ Gilbert plecă în recunoaştere pe Baloto şi ajungînd pe înălţimile cari învecinează acest orăşel, escorta sa fu primită prin o violentă descărcătură de puşti.

Sofaşii se găsiaŭ acolo.

O recunoaştere dirijată a doua zi pe un punct opus, Setignia, descoperi acolo prezenţa lui Samory în persoană. Almamy aşeză trupele în dosul rîului Komodo ai cărui afluenţi acoperiţi de arbori stufoşi, formează un retranşament puternic.

Armata se compunea din peste sece mii de oameni, printre cari două saŭ trei mii de vechi luptători, cari de mai mult timp se luptaŭ cu coloanele noastre.

Incăierarea era imposibilă de înlăturat.

De alt-fel căpitanul nu se gîndea la aceasta, ci, cu o îndrăzneală hotărîtă şi cu o siguranţă fără seamăn, luă dispoziţiunile necesare şi'şi aşeză cei 119 combatanţi.

Şi această mică armată trebuia s'o opuie celor 10 mii duşmani ai săi.

Această armată era concentrată într'o poziţie excelentă, de a lungul unei văi inaccesibilă pentru mers şi pe la picioarele căreia eram siliţi să trecem. Kommodo era în pericol mai mult.

El curge într'o albie îngustă şi în pantă repede, un noroi adînc. De a lungul malurilor se întindeaŭ tufari încîlciţi pe unde nu puteai străbate din cauza iederilor rădăcinelor şi spinarituluĭ unde singurile poteci sînt scursorile formate de hipopotami. Fluviul curge de la Nord Sud. In punctul unde întretaie drumul de la Selignia, se arunca de o dată spre Est, pe o întindere de peste o sută de metri, formînd la picioarele promontoriilor liniştiţi un fel de deschizătură îngustă pe unde forţamente, detaşamentul trebuia să se angajeze. Pe ambele părţi ale deschizăturei eraŭ aşezaţi fantagiu de ai lui Samory cari 'şi practicase retranşamente şi ca să fie invizibili ei lăsase o perdea de frunze.

Cavaleria sa era tare, număra la patru cinci sute de cai şi fratele mai mic a lui Samory, Malinkamory care era comandant şef şi care trebuia să se bată cu noi, practicase pe malurile fluviului, rampe largi şi comode cari îi permiteaŭ să se arunce cavaleria pe neaşteptate şi în formaţiune de atac pe dreapta noastră şi pe dindărăt.

Aceste dispoziţiuni era luate cu multă abilitate.

Afară de acestea pentru a ne pune în poziţiunea de a nu putea utiliza armele noastre, fratele lui Samory dăduse ordinul de a lăsa detaşamentul să se apropie de mal şi să intre în deschizătură fără a se trage un foc de armă.

Dar căpitanul comandant observa.

Eclerorii săi unul cîte unul deschideaŭ poteci prin tufari şi o avant gardă compusă dintr'o duzină de oameni comandată de un sub-locotenent indigen înainta cu precauţiune, protejînd coloana care forma un careŭ.

In acestă ordine şi ast-fel protejînduse micul detaşament pătrunse pînă pe sul Komodului.

Era opt ore dimineaţa.

Oamenii din avant gardă se tîraŭ prin spinărit, mirosind cursa întinsă de inimic, cu degetul pe trăgaciŭ, sărind de la un arbore la altul spre a nu fi văzuţi îndreptîndu se ast-fel prin extremitatea deschizăturei,

O tăcere mormîntală domnea în natură. Vîntul nu sufla pe loc.

Pe cerul albastru nu era nici un nor.

Soarele frigea.

De o dată un sunet ascuţit, formidabil, de goarnă de războiŭ, răsună din adîncimile malurilor fluviului şi în acelaşi timp o mişcare se produse în coloanele inimice.

Este semnalul. O descărcătură înspăimîntătoare de arme, un zgomot enorm, infernal, produs de mii de urlete a luptătorilor negri, sunete ascuţite de goarne de războiŭ descărcături de arme şi cîntecele sgomotoase ale unei orchestre de o sută de musicanţi ascunşi în albia apei, aşezaţi acolo pentru a surescita curajul combatantilor.

Avant garda este în cel mai mare pericol. Ea nu datoreşte salvarea sa de cît sîngelui rece şi iuţelei decisiunei oficerilor coloanei, detaşamentul 4 comandat de către Gillbert se repezi în goană la cinci-zeci metri departe de mal unde furnicaŭ mii de sofali detaşamentul îi mitraliează Atunci coloanele inimice se apleacă şi se întind la pămînt pentru a răspunde asupra noastră Gilbert primeşte ordinul de a susţine aripa dreapta prin salve de focuri.

In acelaşi timp restul detaşamentului sub conducerea căpitanului, avansează spre aripa stîngă atacînd cu baioneta cu multă furie.

Negri resistă cu bărbăţie înpuşcăturilor.

Dar a şarjă cu baioneta îi înspăimîntă.

Se petrecu o luptă crîncenă.

In această parte victoria era sigură. Pentru un moment masa compactă, inimicilor în curînd se diviză în trunchiuri, care se învîrteaŭ urlînd în jurul coloanei; salve de focuri îi măcelăreaŭ îi nimicea.

Şi cei o sută de musicanţi nu înceteaŭ de a cînta din noroiul de unde se aflaŭ.

Era o cacofonie de instrumente, de goarne, fluere, flaute, basuri, triangele, chitare, xylofoane.

Cu toate astea secţiunea lui Gillbert primea cel mai puternic şoc.

Două sute de cavaleri se roteaŭ în jurul ei şi cercaŭ să atace.

La fie-care tentativă, două-zeci de cavaleri cădeaŭ.

De odată eşind din tufari unde se ascunsese şi luînd pe la spate pe tiraliori, pusderie de demoni negrii se arunca asupra micei coloane. In această amestecătură bateria nu putea descărca se putea prea bine să atingă pe ai noştrii.

Pentru cîte-va minute întreaga secţie dispăru în mijlocul „sofalilor", striviţi nimiciţi de această masă. Cavalerii cari odinioară fură împrăştiaţi se restrîngeaŭ cu toată mitraliarea şi se apropiaŭ de vertiginosul vîrtej.

E o confuzie teribilă, e un minut suprem.

De odată, în amestecătură o lumină se produce, în mijloc, acolo unde tiraliorii fermi ca stîncile, n'aŭ dat îndărăt de o şchioapă.

A treia parte sînt morţi ori răniţi.

Răniţii în genunchi saŭ culcaţi, nu încetează de a trage focuri. Restul e în picioare.

Şi iată că într'o secundă o dramă se petrece.

Gilbert se trezi de odată în acel amestec, confuz pentru scurt timp, fiind separat de secţiunea sa. Este înconjurat. Ţine sabia într'o mînă, iar cu cea l'altă revolverul. Se aud distinct detunăturile de revolver a celor l'alţi şi la fie-care detunătură un om cade.

Şi, atunci un şir de cavaleri trec între el şi oamenii săi. Aceştia văzînd pericolul se aruncă cu baionetele înainte, sub comanda lui Filip care striga:

— La locotenent! La locotenent!

In jurul lor era un zid de cadavre, pe deasupra căruia ei se aruncă.

Cavalerii nu'i aştepta; fantasinii o iaŭ la fugă; tufarii se golesc ca prin farmec.

Dar Gilbert dispăruse. Este căutat printre morţi; Gilbert nu era mort.

Il strigă. Gilbert nu răspundea.

Intr'un acces de furie, în dezordine, oamenii se iaŭ pe urma fagarilor.

Zadarnice încercări. Pot să omoare. Măcelăria nu le va reda ofiţerul dispărut.

Gilbert, ridicat de către cavaleri, şi prizonier de ai lui Samory. Şi Samory e crud.

Gilbert va fi omorît, va îndura torturi atroce.

Inimicul este pus pe fugă din toate părţile

Obuzurile îi urmăresce. Impuşcăturile se înmulţesc cohoartele în dezordine.

Tiraliorii din secţia lui Gilbert fac acte de nebunie îndrăzneţe în turbata lor mînie că aŭ pierdut pe ofiţerul lor. Dăm dreptul la cîte-va linii d-lui M. Peroz martor al acestei drame:

„Un caporal de tiraliori, eşind înaintea oamenilor săi, a fost ajuns cel dîntîi malul apei. Descoperind o rădăcină mai înaltă, aplecată în spre apă, s'a aşezat comod pe ea, cu picioarele spînzurate, atingînd nu mai capetele fantasinilor negri care se sbăteaŭ în noroiŭ. Apoi după ce'şi scoase pipa din buzunar, scăpără şi foarte conştiincios îşi aprinse vechia lui prietenă şi culcă la pămînt şeai-spre-zece oameni cu cele din urmă şeai-spre-zece cartuşe, dîndu-şi tot odată bucuria unei odihne bine meritată şi o întinsătură regească".

Filip, într'un moment şi el înconjurat de către trei cavaleri, culcă la pămînt dintr'un singur foc pe cel de întîi, răsturnă pe cel de al doilea dintr'o lovitură de baionetă în urmă se aruncă asupra celui al treilea agăţînduse de bratul sofalului care ridicase asupra capului săŭ sabia grea.

(Va urma)

pe fața anterioară. Conformîndu-se jurisprudenței Curței supreme, instanțele noastre judecătorești vor avea să constate „împrejurările“ de fapt și cînd din examinarea cambieĭ va resulta în mod cert și indubitabil că semnătura pusă pe față saŭ pe verso cambieĭ este un gir, atuncĭ ea va putea fi considerată ca fiind dată pentru aval și aprecierea lor fiind suverană în această privință va scăpa de sub censura Curțeĭ de casațiune.

Ediția de dimineață

Din Paris

(Serviciul telegrafic al *Agenției Romîne*)

Paris, 14 Iulie.— Gaulois *publică zvonul care zice că prințul d'Orléans ar fi ales ca martorĭ în diferendul cu ofițeriĭ italienĭ, pe comtele de Droy și pe prințul Lucinge-Faucigruy.*

Figaro *constată că opinia publică franceză nu este mișcată de loc de călătoria suveranilor italienĭ în Germania.*

Contele Goluchowski a făcut ierĭ o vizită de curtenie D-luĭ Hanotaux.

INFORMAȚIUNI

O NOUĂ BANDĂ NEAGRĂ

O nouă bandă neagră

Informatorĭ comercialĭ

In Capitală s'a descoperit o nouă bandă de pungașĭ. Este vorba de banda care se îndeletnicește cu trimiterea de informațiunĭ comerciale în străinătate.

Această bandă este compusă din cîțĭ-va samsarĭ de falimente, funcționarĭ comercialĭ certațĭ cu parchetul, falițĭ frauduloșĭ și vre-o doĭ amploiațĭ la o mare casă de bancă din Capitală.

Manipulările

Aceștia se adresează prin scrisorĭ fabricanților din străinătate și se oferă să le dea toate informațiunile cu privire la situația financiară a comercianților din țară.

Pentru a cîștiga încrederea străinilor, și-aŭ format un fel de firmă numită „birou de informațiunĭ“.

Cînd un fabricant le cere informațiunĭ despre vre-un comerciant, asociațiĭ bandeĭ se duc la acesta și îĭ cer banĭ, amenințîndu-l că în caz contrar vor da informațiunĭ rele despre dînsul. Comerciantul este silit să se supună.

Comerciantĭ escrocĭ

Această bandă este asociată și cu maĭ mulțĭ comerciantĭ de ocazie, carĭ nu fac de cît escrocheriĭ. Pe aceștia „banda“ îĭ recomandă ca pe ceĭ maĭ cinstițĭ negutătorĭ, cărora poate să li se crediteze mărfurĭ de miĭ de francĭ fără nicĭ o teamă din parte-le.

Fabricantul păcălit acordă acestora credit, iar eĭ după ce primesc mărfurile le vînd pe jumătate preț, daŭ faliment și împart cîștigul cu asociația de informatorĭ.

Cu acest mod, noua bandă neagră discreditează creditul țăreĭ în străinătate și comite zilnic șantajurile cele maĭ infame.

Denunțările

Guvernul a primit pînă acum foarte multe plîngerĭ din partea multor fabricanțĭ din străinătate în contra acestor escrocĭ și a cerut amănunte de la consuliĭ noștri din străinătate carĭ aŭ raportat în maĭ multe rîndurĭ pungășiile pe carĭ le comite această bandă.

Din toate orașele consuliĭ noștri aŭ răspuns că într'adevăr creditul țăreĭ este compromis din cauza acestor pungașĭ și că guvernul ar trebuĭ să ia măsurĭ severe.

Expulzarea

Guvernul a discutat această cestiune în ultimul consiliŭ de miniștri și a hotărît expulzarea întregeĭ bande. Expulzarea se va face în mod sumar și fără ca parchetul să fie însărcinat de a cerceta cazul.

Vidi.

D. Cuciureanu, secretar de legație la Berlin, a sosit în Capitală în virtutea unuĭ concediŭ.

Lucrătoriĭ de mașinĭ din Anglia s'aŭ pus cu toțiĭ în grevă. Pînă acum patru-zecĭ de miĭ dintre dînșiĭ aŭ lăsat lucrul.

Inarmările Romînieĭ

La arsenalul armateĭ se lucrează la 60 de platforme de oțel pentru tunurile de calibru 105.

Aceste platforme vor fi așezate între bateriile intermediare ale cetățeĭ Bucureștĭ.

De asemenea s'a expediat la Focșanĭ - Nămoloasa - Galațĭ tot materialul de războiŭ trebuincios fortificațiilor de acolo.

In arsenal a început a se fabrica și materialul de războiŭ pentru cetatea Bucureștĭ.

Pentru ca materialul să fie gata pînă la 15 Septembrie, arsenalul a maĭ adus 120 de turcĭ din Anatolia.

Ast-fel lucrările vor fi cu mult accelerate.

Marea ducesă de Coburg, mama prințeseĭ Maria, și-a anunțat sosirea sa la Sinaia pe ziua de 27 Iulie.

Impăratul Frantz Iosif, care se află actualmente la Ischl, a fost înștiințat de suveraniĭ noștri ca, cu ocaziunea trecereĭ lor la Ragaz se vor opri la Ischl pentru a-ĭ face o vizită.

La 1 August va avea loc la Bruxelles un congres internațional al advocaților, la care va lua parte și un însemnat număr de advocațĭ romînĭ.

Marele ziar englezesc „Times“ anunță că guvernul romîn a permis în maĭ multe rîndurĭ reîntoarcerea în țară a voluntarilor grecĭ carĭ aŭ pașapoarte vizate de reprezentantul Romînieĭ la Atena. „Times“ privește aceasta ca o dovadă, că guvernul romîn s'a înțeles cu Poarta asupra cestiuneĭ reprimireĭ grecilor în Romînia.

Maĭ mulțĭ advocațĭ aŭ intervenit pe lîngă d. ministru de justiție rugîndu'l ca să trimeață o circulară tuturor tribunalelor din țară ca samsariĭ de falimente să nu maĭ aibă voie de a intra în sălile lor.

Se crede că D. Djuvara va da curs cerereĭ advocaților.

D. dr. Buicliu a plecat alaltăierĭ, 12 Iulie, la moșia sa Făuținele din Moldova. De acolo se va duce împreună cu familia la Ems unde va sta două lunĭ.

In lipsa sa va fi înlocuit la clientela sa de D-niĭ doctorĭ Tatușescu (str. Romană 86) și Varnaly (Calea Grivițeĭ).

Aseară D-nul C. F. Robescu, primarul Capitaleĭ, a plecat la Vichy, unde va sta 40 de zile.

Nouĭ ofițerĭ în rezervă

Iată numele soldaților bacalaureațĭ carĭ aŭ reușit la examenul de sub-locotenent în rezervă:

In infanterie

A. Fecslan, Al. Bălteanu, G. T. Ionescu, D. I. Ursianu, D. Popescu, G. D. Mestianu, I. Florescu, Al. Em. Beleti, C. Tisescu, A. D. Livezeanu, I. M. Scîntee, N. Mocanu, D. Niculescu, Em. Sculi, Gr. Dănescu, I. Zdratcu, V. G. Dumitrescu, P. Canadi, M. Finchelstein, T. Varavard, M. Bunescu, C. A. Vortman, C. M. Georgescu, V. Constantinescu, Gr. D. Vasiliu, G. Hergo, M. G. Flechtenmacher, D. G. Mateescu, G. Cintu, M. Negreanu, P. Stănescu, D. Alexandrescu, Mauriciu Ionshon, I. Slesingher, M. Marcovicĭ, G. Chelero, D. Kristodulo, C. Dimopulu. Al. Pîrvanovicĭ, G. Mihail și P. Orbescu.

In cavalerie

Pascal Toneescu, Alphonse dall'Oro, Aurel Petre, I. M. Dumitrescu, D. Vlădescu, G. Polihroniadi, Angelescu, Diamandi, S. Nicolaescu, A. Pantazi, S. Vasiliu, Florentin, Hornstein, N. Iarca, L. Davidoglu, C. Urileanu, Eugeniŭ Marin, T. Niculescu, C. Oodreanu, C. I. Bălan.

Rechiemarea în activitate a generaluluĭ Jak Lahovari, care trebuia să se facă pe ziua de 1 Iulie, a fost amînată pentru ziua de 1 Octombrie din cauză că actualmente nu se află nicĭ un loc vacant de comandant de divizie.

Cu această ocazie Domnul general Lahovari va fi numit șef al mareluĭ stat major, în locul Domnuluĭ general Barozzi, care se va retrage la pensie.

Șapira arestat la Focșanĭ

După cum am spus ierĭ, samsarul Șapira a fost arestat în urma cerereĭ parchetuluĭ de Putna.

Aseară Șapira a fost trimis sub escortă la Focșanĭ unde va fi depus la penitenciar.

Din telegrama primuluĭ procuror de Putna reese că Șapira a fost arestat din cauza escrocheriilor comise în afacerea falimentuluĭ Lăzărescu, Axente și Comp. In acest faliment Șapira a luat supra quote într'un mod cu totul deschis. Pentru a obține aceste supra quote, Șapira a întrebuințat mijloacele cele maĭ infame.

Gruparea D-luĭ Aurelian

Am arătat în numărul nostru de ierĭ că cearta între *Voința Națională* și *Drapelul*, saŭ maĭ bine zis între colectiviștĭ și aurelianiștĭ a izbucnit de a binelea.

Colectiviștiĭ aŭ găsit o ocazie să își verse veninul asupra aurelianiștilor, cu ocazia unuĭ atac îndreptat de aceștia împotriva ministruluĭ lucrărilor publice, care, după cum știe o lume întreagă, este fiul mareluĭ I. C. Brătianu.

*

Campania fiind deschisă, *Voința* a început să se alege de a binelea de confratele național liberal de pe Bulevard. Acesta avînd ca deviză modestia și moderațiunea, opune de o camdată *Voința* o tăcere semnificativă. *Voința* 'și-a pus însă de gînd să scoată *Drapelul* din... moderațiune și așa îĭ publică astă-zĭ o nouă informație plină de aluziĭ—nemoderate.

Iată informația în cestiune.

„Drapelul *e singurul ziar care, sub pretext de a lăsa pe D. Cucu să se apere, a deschis coloanele sale înjurăturilor acestuĭ individ. Ce folos poate să tragă* Drapelul *din faptul că un îmbecil înjură pe* Voința Națională *prin coloanele sale?... Fapt, însă, e că, dacă nu apărea* Drapelul, *D. Cucu n'ar fi găsit nicĭ un ziar care să-ĭ ia apărarea; totușĭ nu credem că confratele nostru național-liberal ar putea să-șĭ justifice aparițiunea tocmaĭ cu această ingrată și sterilă misiune*“.

*

Dară n'aŭ pornit încă bine la războiŭ, și aurelianiștiĭ s'aŭ și luat la ceartă. La primul atac pe care D. Aurelian l-a dat ministeruluĭ Sturdza, partizaniĭ D-sale aŭ făcut rebeliune. Căcĭ ca răspuns la articolul *Călătorie de plăcere*, citat deja de noĭ și îndreptat de aurelianiștĭ contra D-luĭ I. C. Brătianu, D. deputat Nicolaescu, unul dintre fondatoriĭ grupăreĭ aurelianiste, a părăsit *Drapelul*.

*

Iată într'adevăr ce scrisoare adresează D-l Nicolaescu, *Voințeĭ Naționale*:

Domnule director,

«*In numărul de la 13 Iulie corent al* Voințeĭ Naționale, *răspunzîndu-se la un mic articol al* Drapeluluĭ, *în care se făceaŭ oare-carĭ aprecierĭ malițioase asupra călătorieĭ d-luĭ ministru al lucrărilor publice în Olanda — după ce se arată mîhnirea ca fiul luĭ Ion Brătianu să fie ast-fel tratat de un ziar național-liberal, se spune, între altele: „...Articolul nefiind semnat, aceasta înseamnă că el exprimă vederile tutulor celor grupațĭ în jurul* Drapeluluĭ“.

Apelez la amabilitatea d-v., spre o vă ruga să'mĭ permitețĭ, în ce mă privește, o scurtă explicațiune.

Pentru mine, prieten bun al ministruluĭ lucrărilor publice, cu care mă cunosc din colegiŭ și pe care îl iubesc și 'l apreciez mult — o declar fără înconjur: fiul luĭ Ion Brătianu nu are, nu poate și nu trebuie să aibă nicĭ un vrăjmaș în rîndurile noastre. Prin el ni se reamintește un nume mare de raliere și o tradiție de partid, indispensabile amîndouă, pentru lungă vreme încă, existențeĭ formațiuneĭ liberale.

Cît despre Drapelul, *al căruĭ manifest am avut și eŭ onoarea distinsă de a'l subscri, alăturĭ de atîția fruntașĭ — fără a fi înțeles ca aceasta să mă angajeze la răspunderea tutulor incidentelor vieței luĭ zilnice — credința mea este că aparițiunea sa satisface la anumite necesitățĭ reale, și, în primă linie, la aceea de a fi impedicat, și, cum sunt ferm convins, de a împedica și pe viitor, formarea unei disidențe liberale, oferind de l primul moment, discuțiunilor și tendințelor foarte naturale în sînul unuĭ partid mare ca al nostru, posibilitatea unuĭ teren moderat și normal de manifestare.*

Și va fi ast-fel stabilit, odată maĭ mult. că avem o coesiune, o unitate generală neștirbită și că printre noĭ nu pot fi de cît oare-carĭ deosebirĭ secundare de formă, de modalitate, nicĭ odată, însă, deosebirĭ organice și de fond ca acelea dintre un junimist, un conservator și un radical.

In alte detaliĭ nu maĭ intru, nefiind acesta scopul meŭ pentru astăzĭ.“

Constantin I. Nicolaescu.
Deputat.

Tîrgoviște, 1897, Iulie 14.

Organul Domnuluĭ Cantacuzino— și nicĭ nu se poate alt fel—însoțește scrisoarea D-luĭ Nicolaescu de un comentar cu aluziĭ și maĭ și;

„*De și ni se asigură că mulțĭ dintre fondatoriĭ „Drapeluluĭ“ desaprobă de asemenea într'un mod formal atacurile aceluĭ ziar în contra D luĭ ministru al lucrărilor publice, Ioan I. Brătianu, totușĭ pînă în momentul de față, afară de scrisoarea D-luĭ deputat C. I. Nicolaescu, n'am maĭ primit alta în această privință.*

Cu alte cuvinte „Voința“ dă a înțelege D-luĭ Aurelian că sînt maĭ mulțĭ partizanĭ de aĭ D-sale carĭ vor să părăsească *Drapelul*, carĭ însă n'aŭ curajul, saŭ cred că nu e oportun să declare aceasta negru pe alb înrt'o scrisoare adresată „directoruluĭ“ *Voințeĭ Naționale*.

*

Primul atac a fost de răŭ augur pentru D-l Aurelian. Sa nu pățiască ce a pățit tribunul....

Inter.

D. Stefan Dimitrescu, inspector al telegrafuluĭ, va ține locul de sub-director al poștelor și telegrafelor în locul D-luĭ Kirițescu, demisionat, pînă la numirea unuĭ noŭ titular.

Ministerul de instrucțiune va construi în cursul acesteĭ verĭ localurĭ de școale în următoarele comunĭ din județul Mehedințĭ: Pătulele, Braniștea, Salcea, Oprișor, Vlanju-Mare Cleanor, Valea Anilor, Drincea, Țigănașiŭ și Brișnița.

Costul tuturor acestor lucrărĭ e de 217.000 leĭ.

La alegerile comunale carĭ aŭ avut loc Duminecă la Zimnicea a reușit iarășĭ lista D-luĭ Fotino sprijinită de Kirițopolu.

Mîine miniștriĭ se vor întruni în consiliŭ la ministerul de interne sub președinția D-luĭ Sturdza.

Aflăm că demersul D-luĭ Ionel Brătianu, ministrul lucrărilor publice, la Rotterdam a avut rezultatul dorit de guvern.

Consiliul de miniștri, întrunit într'una din ședințele trecute, pentru a putea da o maĭ mare dezvoltare exportuluĭ nostru de cereale în Germania, în urma construireĭ a cîtor-va vapoare romîneștĭ pe mare, a hotărît stabilirea uneĭ liniĭ maritime romîne între porturile noastre și portul Rotterdam.

In acest scop, D-l Ionel Brătianu a fost însărcinat de guvern ca să meargă în Olanda împreună cu D-niĭ Saligny și Cotescu de la c. f. și se tranșeșe în mod definitiv cu autoritățile olandeze această importantă chestiune.

D. Brătianu a și aranjat totul, așa că de azĭ înainte între porturile noastre și Rotterdam va exista un trafic permanent.

Vapoarele noaste vor duce acolo cereale carĭ vor fi distribuite pe Rin în Germania, iar la întoarcere vor aduce în țară felurite mărfurĭ și cărbunĭ.

D. Ionel Brăteanu a anunțat telegrafic guvernul că 'și-a terminat cu succes misiunea, dar că la Anvers nu i-s'aŭ oferit condițiunĭ atît de avantagioase de Belgienĭ după cum i-s'aŭ oferit de Olandezĭ pentru Rotterdam.

D. Brăteanu se va întoarce Vinerĭ în țară după ce maĭ întîĭ se va opri pentru două zile la Bruxelles spre a vizita marea expoziție internațională din acel oraș.

Prețul alcooluluĭ și vinurilor

In cursul săptămîneĭ trecute prețul alcooluluĭ de 95 grade a variat în Bucureștĭ între 180-185 leĭ hectolitrul iar în țară între 120-125.

*

Pe lîngă viile din Odobeștĭ și acele de la Cotnarĭ sînt în totul compromise.

Recolta va fi foarte mică anul acesta.

Prețurile s'aŭ ridicat mult.

Proprietarilor de vinurĭ, carĭ n'aŭ vîndut încă pînă acum vinul de anul trecut, li-se oferă acum prețurĭ însemnate.

Duminecă a avut loc la Ploeștĭ tragerea lotterieĭ bisericeĭ Sf. Treime.

Numărul 19.217 a cîștigat lotul principal de 5000 leĭ, numărul 13.243 a cîștigat lotul de 1000 leĭ, iar numerele 32.321, 18.439, 12.359 și 30.480 cîte 500 leĭ.

Judecătorul de pace din coloarea de roșu a început ierĭ inventariarea succesiuneĭ decedatuluĭ Evloghie Gheorghief în prezența succesorilor.

Cînd această operațiune se va termina, D. Gheșof, legatarul universal, va cere tribunaluluĭ de Ilfov punerea sa în posesiune.

D. Al. Ionescu, fost procuror la tribunalul de Ilfov și acum în urmă director al prefectureĭ de Ilfov, a fost numit prefect al județuluĭ Dîmbovița în locul D-luĭ Dumitrescu demisionat.

Ancheta judiciară asupra cauzelor incendiuluĭ din Ștefăneștĭ a fost terminată de parchetul din Botoșanĭ.

Toțĭ culpabiliĭ, deja arestațĭ, vor fi trimeșĭ înaintea Curțeĭ cu jurațĭ din Botoșanĭ.

D. medic legist dr. Minovicĭ, procedînd la autopsia cadavruluĭ căruțașuluĭ Ion Dumitru Dinu, despre a căruia moarte misterioasă am vorbit în numărul nostru de ierĭ, a constatat că moartea acestuia a provenit dintr'o meningo encefalită.

Este decĭ constatat că moartea e în legătură cu lovitura pe care a căpătat-o Dinu în incidentul cu D. Ralet.

Rămîne ca justitia să constate dacă, saŭ întru cît, D. Ralet e vinovat de moartea luĭ Dinu, dacă Dinu s'a lovit de umbrelă sărind din căruță, cum sustine D. Ralet, saŭ dacă D. Ralet a dat cu tot dinadinsul în Dinu, după cum susține soția acestuia.

Din Iașĭ ne vine știrea despre încetarea din viață a DoamneĭAnna Goldental, soția cunoscutuluĭ avocat ieșan D. S. Goldental.

Condoleanțele noastre.

Sîmbătă 19 Iulie, se va ține la ministerul de războiŭ licitație pentru darea în antepriză a nouluĭ pavilion ce ministerul voește a construi la Govora pentru soldațiĭ infirmĭ.

La fortificațiile din jurul Capitaleĭ se vor începe în curînd lucrările de terasament în valoare de vre-o 30,000 leĭ.

Lucrările vor fi executate de D. Giovani Carotto care s'a oferit a le face cu 7,50 rabat la sută.

Eforia spitalelor civile a hotărît să construiască la Mărcuța, chiar în cursul acestuĭ an, un noŭ pavilion pentru nebunĭ, în valoare de 17.000 leĭ.

Direcția generală a serviciuluĭ maritim a fost înștiințată de șantierul din Glascow că noul vapor de mare, care poartă numele de *Bucureștĭ*, e deja terminat și a fost încărcat cu cărbunĭ în portul de construcție din Glascow, spre a fi trimis în Romînia, unde va sosi cel mult peste 2 săptămînĭ.

Direcția generală a C. F. R. a hotărît să prelungiască linia ferată Galațĭ-Bîrlad pe o întindere de maĭ mulțĭ kilometri de a lungul șoseleĭ Galațĭ

FOIȚA ZIAR. „ADEVĔRUL“

— 94 —

PIERRE DECOOURCELLE

COPIII PARASITI

Partea a III-a

TRASURA DE UNIRE

II

Evadarea

— De ce?

— D-ta care aĭ atît interes de copiĭ noștri, zise comandantul, carĭ te numescĭ „dama cea bună, sînt sigur că îl veĭ iubi maĭ mult pe acesta, dacă cum-va aparențele nu înșală tot-d'auna.

— Cred că nu, figura aceasta nu ne înșală, comandante, zise Elena, care își venise în sine.

— Așa cred și eŭ.

Apoĭ Elena se adresă copiluluĭ.

Iĭ zise:

— Nu e așa, drăguță, că veĭ fi cuminte, și supus și că veĭ voi să învețĭ a lucra?

— Da, d-nă, îngînă copilul, devenind de o dată foarte palid.

— Așa le zic la început tutulor carĭ vin aci; interesul tăŭ e să te portĭ bine. Ceĭ răĭ și nesupușĭ sunt lipsițĭ de plimbărĭ, de mîncare, sînt închișĭ la celulă, sînt pușĭ în cămașă de forță.

— Dar ceĭ-l'alțĭ, d-nă?

— Cel-l'alțĭ sînt tocmaĭ din potrivă: iubițĭ și îngrijițĭ.

De o dată copiluluĭ i se făcu răŭ.

Elena se repezi să 'l ție.

— Iĭ vine răŭ, comandante, zise ea.

— Așa zăŭ! răspunse acesta... Antoane! chiamă un coleg de al d-tale și luațĭ copilul de 'l ducețĭ la infirmerie.

— Mă duc și eŭ cu el, zise Elena.

— De ce nu? Nu eștĭ d-ta'acĭ, sora de caritate providența prizionerilor?

Peste cîte-va minute, Fanfan culcat pe un pat bun, dormea greŭ.

Lîngă pat veghia Elena.

Sta gata pentru orĭ-ce trebuință.

După ce se încredință că nu lipsia nimic, se uită bine la copil.

— Apoĭ șopti cu ochiĭ înecațĭ lacrimĭ:

— Acum ar fi de 12 anĭ, ca acesta... ce se va fi făcut de atîta vreme?... Ocrotește-l doamne!..

După aceia se depărtă.

III

Un colț de cer

De cînd pierise Fanfan, nenorocul cel maĭ cumplit urmărea familia luĭ La Limace.

Zefirina zicea că nu maĭ aŭ parte de nimic.

Cu boția plănuită, La Limace nu făcu nimic.

Nu cutezaseră fără Fanfan.

La Limace vînduse altora afacerea.

Dar aceștia nu izbutiseră, crima nu se făcuse, fuseseră arestațĭ și ast-fel La Limace nu căpătase nicĭ un ban.

Isidor nu maĭ pleca din căsuță, căcĭ după ce se bătuse o dată cu Zefirina aceasta îĭ spusese că, dacă nu se astîmpăra, îl denunță și luĭ îĭ era frică de răzbunare.

O sărăcie grozavă domnea la eĭ,

Reprezentațiile nu le maĭ mergea de loc: Concurența unuĭ vecin îĭ prăpădise.

In afără de aceasta se simțeaŭ supraveghеațĭ de poliție.

Doctorul, care trimisese pe Claudinet la spital, spusese unuĭ comisar ce fel de oamenĭ eraŭ.

De dispariția luĭ Fanfan nicĭ nu pomeniseră.

Era să fie anchete, cercetărĭ, o mulțime de explicațiĭ..

Maĭ bine tăcea.

Ce să se maĭ amestice și poliția în afacerile lor.

La Limace se dusese de multe orĭ cu ascuțitoarea.

Nu putuse aduce mare lucru.

Se întorseseră la Paris.

Nu le merse nicĭ acĭ.

Pe urmă le maĭ era grije și de Fanfan.

Se gîndea ne maĭ fiind sub puterea lor, ar putea spune ce știa și ast-fel ar fi fost pierduțĭ.

Pe de altă parte La Limace se gîndea la bătrînețe.

Iși zicea că, poate, copilul le-ar fi putut aduce banĭ maĭ tîrziŭ.

Imprejurările misterioase și dramatice care li'l dase în mînă, îĭ îngăduiaŭ să creadă că dacă întîlneaŭ pe cel de la care îl luaseră — lucru cu putință — de sigur, c'ar fi dobîndit cu ce să aibă de traĭ pînă o muri.

Frica de denunțare, părerea de răŭ că perdea speranța de a cîștiga ceva, toate îĭ îndemnaŭ să caute pe Fanfan.

Spuse aceasta tovarășilor săĭ.

Isidor și Zefirina ziseră că are dreptate.

— Căcĭ la urma urmeĭ, zicea La Limace, noĭ îl iubiam pe băiat.

— Și ne purta noroc adogă Zefirina.

— Mă însărcinez eŭ să-l găsesc zise Isidor.

Peste cîte-va zile, cu adevărat, aflară că Fanfan era închis în colonia penitenciară de la Moisselles subt numele de Claudin.

Inainte de a lua vre-o hotărîre Isidor se dusese în sat unde aflase tot ce privea pe copil.

Se întoarse mulțumit.

Se gîndia așa:

— Dacă s'a ascuns numele va să zică n'a vorbit de noĭ.

— Așa e zise La Limace, dar poate să vorbiască de aci înainte. Să căutăm să-l aducem înapoĭ.

— O să vrea să vie?

— De ce nu.

— Cine știe!

— Trebuie să i se urască acolo închis.

— De sigur; acolo îĭ vorbește numaĭ de morală de virtuțĭ. Luĭ trebuie să-i fie greață. Ar fi încîntat el să maĭ vază libertatea cu ochiĭ.

La Limace nu prea credea aceasta.

Da din cap.

— In sfîrșit zise el, să încercăm mîine.

— Da, da.

— Să ne ducem înbrăcățĭ ca niște oamenĭ cum se cade.

*

Fanfan într'adevăr era la penitenciar.

Bietul copil era fericit în atmosfera aceea în care putea respira, cugeta și zîmbi în libertate.

Dar cum sosise „Dama cea bună“ venise lîngă el la infirmerie.

Și din glasu'ĭ dulce încurajîndu-l cu privirea blîndă a ochilor eĭ albaștri.

— Cum te chiamă băețaș?

— Claudin, doamnă.

— Aĭ mamă?

Inima Eleneĭ bătea să se rupă cînd pronunță această frază pe care o zisese de atîtea orĭ cu speranțe nebune și tot-d'a-una în zadar.

Cu o lună maĭ nainte, cînd fusese arestat, de sigur că Fanfan n'ar fi mințit pe dama aceea, a căreĭ față semăna cu statuile frumoase ale fecioareĭ, pe care adesea le admirase prin bisericĭ.

Dar trecuse prin închisorĭ.

Se frecase. fără voia luĭ, de o mulțime de mișeĭ.

Invățase fără să vrea, să mintă.

Dacă spunea adevărul, poate că-l ducea înapoĭ luĭ La Limace.

Dacă mințea, apoĭ rămînea acolo, unde era adică, în casa aceea unde îĭ era așa de bine...

Soarta aceasta i se părea cea maĭ bună.

Elena repetase:

— Aĭ mamă?

— Da.

— Nu vreĭ să te ducĭ la ea?

— Nu.

— N'o iubeștĭ?

— Nu.

— De ce?. Nu e frumos să nu iubeștĭ pe mama ta.

— Nicĭ ea nu mă iubește.

— Dar tată?

— A murit! mama ș'a luat un amant și mă bat amîndoĭ întruna.

— De aceea aĭ fugit?

— Da.

(Va urma)

Renĭ, apărîndu-se ast-fel Badalanul pentru tot-d'a-una de inundațiile Brateșuluĭ.

D. D. Sturdza, ministrul de externe, a fost anunțat de D. Ghica Bragadiru, reprezintantul nostru la Sofia, că prințul Ferdinand al Bulgarieĭ va sosi în țară pe la Predal.

Pentru doritoriĭ de a face publicitate pentru vînzărĭ saŭ închirierĭ de vile, case la stațiunĭ balneare saŭ climaterice, pentru aceĭ ce aŭ nevoie de persoane de acompaniere saŭ aceĭ ce caută a se angaja în asemenea condițiunĭ pentru hotelierĭ saŭ restauratoriĭ de pe la diferite localitățĭ de băĭ, le recomandăm să se servească de rubrica *Mica publicitate*, care e cea maĭ citită și maĭ avantajoasă pentru asemenea scopurĭ.

Ea apare în fie-care Duminecă și Joĭ și orĭ-ce anunț de 4 liniĭ cu un total de 100 litere costă numaĭ 0.50 banĭ o publicație.

Din provincie se poate trimite anunciul împreună cu costul luĭ în mărcĭ postale în plic închis.

Pentru numărul de Joĭ anunțurile se primesc pînă la ora 6 p. m.

Stirĭ artistice

A apărut un frumos album cu 6 tablourĭ reprezentînd cele maĭ importante vederĭ ale inundațiuneĭ din Galațĭ. Albumul conține următoarele vederĭ: Gara, Str. Cereș, Str. Dogărieĭ, Piața Moruzi, Bursa, Piața Cuza Vodă. Albumul este executat în atelierul de carreaagrafie Ap. P. Antoniady din Galațĭ, iar o parte din produsul vînzăreĭ sale, este destinată pentru ajutorarea inundaților. Albumul se află de vînzare la librăria D-lor G. D. Nebunelli et fiĭ și la stabilimentul grafic Ap. P. Antoniady, Galațĭ.

Ediția de seară

Puterile și Turcia

(Serviciul telegrafic al *Agenției Romîne*)

Viena, 14 Iulie.— Se anunță din Petersburg Corespondențeĭ Politice că nicĭ Rusia, nicĭ vr'o altă putere n'a cerut măsurĭ coercitive în contra Turcieĭ în cazul cînd Poarta ar inzista asupra anexăriĭ Tesalieĭ.—Rusia n'avea nicĭ un motiv pentru a le cere.

Rusia a fost în tot-d'a-una în înțelegere cu cele-l'alte puterĭ, maĭ cu deosebire în ceea ce privește cestiunea granițeĭ.

Incheierea păceĭ

(Serviciul telegrafic al *Agenției Romîne*)

Primirea preliminărilor

Londra, 14 Iulie.—*Times* anunță că ambasadoriĭ vor adopta azĭ proiectul de tratat al preliminărilor de pace. Apoĭ îl vor discuta cu Tewfik pașa.

Dezarmarea populațieĭ

Londra, 14 Iulie.—Se anunță din Constantinopol ziaruluĭ Standard, *cu data de 12 Iulie, că s'aŭ făcut multe arestărĭ în acest oraș, maĭ cu deosebire printre studențiĭ în teologie, funcționarĭ și în clasa mijlocie a locuitorilor.*

O iradea imperială ordonă să se grăbească cît se poate de mult dezarmarea populațiuneĭ musulmane.

Se consideră ca un semn bun în favoarea uneĭ grabnice încheierĭ a păceĭ faptul că dezarmarea se va executa cu energie în tot Constantinopolul.

Indemnitatea de războiŭ

Constantinopol, 14 Iulie.— Indemnitatea de războiŭ împreună cu indemnitatea pentru proprietățile particulare distruse s'a fixat la 4,000,000 lire turceștĭ. Cestiunea controluluĭ financiar față de Grecia nu s'a hotărît încă.

Turcia pare că se mulțumește cu condițiunile de pace cunoscute pînă acum.

Conferințe și întrunirĭ

Constantinopol, 14 Iulie.— Azĭ a fost o întrunire a ambasadorilor la Bujukedere, și a 13-a conferință pentru negocierile de pace la Tophane.

Știrile anunțînd evacuarea Tesalieĭ și trimiterea a 32 batalioane în Creta sînt false.

DIN CRETA

(Serviciul telegr. al „Agenției Romîne“)

Noul guvernator turc. — Corabie atacată. — O companie franceză.

Londra, 14 Iulie.—„Camera comunelor. D. Curzon declară că se poate spera că Djewad pașa, ca și predecesoriĭ săĭ în comandamentul militar al insuleĭ Creta, va merge în înțelegere cu amiraliĭ.

Canea, 14 Iulie.— Djewad pașa a făcut o vizită consulilor.

Insurgențiĭ din Akrotiri aŭ atacat corabia turcească Fuad.

Compania franceză din Sitra s'a întors la Canea pe bordul luĭ Suchet. *O jumătate companie de fie-care națiune și o delegație de ofițerĭ internaționalĭ o așteptaŭ la debarcarea sa și aŭ însoțit-o pînă la cazarmă.*

Contra regeluĭ Spanieĭ

(Serviciul telegrafic al *Agenției Romîne)*

Madrid, 14 Iulie.—Regina, regele și infantele se plimbaŭ într'o pădure lîngă St. Sebastian, pe cînd un tînăr vîna acolo. Plecînd un foc de pușcă, cîte-va gloanțe de plumb s'aŭ abătut în spre partea familieĭ regale.

Procesul Boitceff

(Serv. telegrafic al „Agenției Romîne“)

Ascultarea martorilor.—Constatare la fața loculuĭ

Filipopoli, 14 Iulie.—Procesul Boitceff. *Tribunalul respinge pentru vițiu de formă cererea avocatuluĭ părțiĭ civile de a asculta ca martor pe fiul Kanazierski, ofițer bulgar, care azista la tatăl săŭ la prînzul la care Boitceff pretinde că era de față.*

Tribunalul refuză pentru același motiv de a asculta alțĭ martorĭ ca servitoarea D-luĭ Kanazierski și un alt ofițer căruia fiul Kanazierski a povestit că Boitceff s'a întors acasă la miezul nopțiĭ în seara crimeĭ.

*

După citirea unor procese-verbale și a unor scrisorĭ ale luĭ Boitceff adresate luĭ Novelic și Aneĭ Simon, pe carĭ Boitceff le recunoaște, tribunalul ascultă ca expertĭ 4 doctorĭ, printre carĭ doctorul Jonkulow, președintele Camereĭ. Toțĭ zic că Ana Simon a fost aruncată în rîŭ fiind deja moartă.

*

După cererile avocaților părțiĭ civile și aĭ luĭ Novelic, tribunalul s'a dus după amiază la locul crimeĭ, lîngă Marița, la 11 kilometre de Filipopoli. Curtea și acuzațiĭ aŭ luat loc în 15 trăsurĭ escortate de geandarmĭ călărĭ. Sosițĭ la local crimeĭ, Novelic și Bogdan aŭ reînoit mărturisirile lor; Boitceff n'a zis nicĭ un cuvînt.

Mîine vor începe pledoariile.

ȘTIRI TELEGRAFICE

(Serviciul telegrafic al *Agenției Romîne)*

Ciocnirĭ între lucrătorĭ. — Explozie de dinamită.

Drecourt, 14 Iulie.— Aseară s'aŭ produs cîte-va ciocnirĭ între mineriĭ francezĭ și belgienĭ. Geandarmiĭ, voind să intervie, aŭ fost primițĭ cu pietre. Ordinea nu s'a restabilit de cît la 2 ore de dimineață.

Madrid, 14 Iulie. — Un cartuș cu dinamită a făcut explozie în fața caseĭ primaruluĭ din Arenas, în provincia Santander. Nu sînt de cît pagube materiale. S'aŭ făcut maĭ multe arestărĭ. Se crede că este vorba de o răzbunare politică.

Ultime informațiunĭ

Banda neagră și falimentele

Cum operaŭ

Astă-zĭ orĭ cine poate cunoaște situația financiară a unuĭ comerciant. Patru saŭ cincĭ polițe protestate succesiv sînt de ajuns pentru ca s'arate neîntîrziata încetare de plățĭ a negustoruluĭ respectiv. Din acest moment începe așa zisa procesiune a bandeĭ negre spre locul sinistruluĭ. Bietul negustor este necontenit asediat de aceștĭ vampirĭ cu fel de fel de propozițiunĭ: ba că dînșiĭ pot să aranjeze falimentul în mod tacit, ba că pot cumpăra creanțele pe 30—40 la sută, ba că aŭ protecție la cutare și cutare angrosist saŭ fabricant cu carĭ lucrează. Iar dacă nu convin, îl declară în stare de faliment, îĭ vînd și pernile din casă, îl nenorocesc și pentru a nu proceda ast-fel, după cum de altmintrelea zic că aŭ ordine, îĭ fac propozițiunĭ al căror sfîrșit este că în punga samsarilor cade o mie saŭ două de leĭ, după „importanța afaceriĭ“.

Falimente tacite

După noua jurisprudență a înalteĭ Curțĭ de casație, un comerciant care a fost declarat de falit de două orĭ fără ca să fi decurs 30 de anĭ de la o declarare la cea-l'altă, pierde dreptul de a maĭ putea încheia concordat și a fi reabilitat, cĭ rămîne vecinic falit și se încheie act de unire.

Comercianțiĭ de această categorie nu lipsesc și aceștia sînt ceĭ maĭ în primejdie, de oare-ce comerciantul o dată falit și reabilitat, din momentul ce încetează din noŭ plățile, este nevoit a se împăca cu creditoriĭ săĭ pe sub mînă, de teamă ca, fiind declarat din noŭ, să nu rămînă falit toată viața.

Creditoriĭ în rîndul lor caută să se împace cu atarĭ negustorĭ, de teamă că, fiind declarat, pierd totul, căcĭ, pe cît timp nu pot încheia concordat, rămîne să primiască neînsemnata sumă ce rezultă din vînzarea forțată.

Presiunile samsarilor

La acest soiŭ de comercianțĭ samsariĭ exercită cele maĭ fioroase presiunĭ în dauna întreguluĭ credit al țăreĭ.

Sînt firme marĭ comerciale carĭ s'aŭ ruinat în urma unuĭ al doilea faliment. Ast-fel este firma *Saidmann & Fiiŭ*, foștiĭ ceaprazarĭ aĭ curțeĭ regale, din str. Lipscanĭ. Acestora li s'a aplicat *pentru întîia dată* noua jurisprudență în chestiune de falimente.

In numărul viitor voĭ arăta răul falimentelor tacite și al creditorilor întreguluĭ comerț romînesc, din cauza acestuĭ rolŭ de manipulațiunĭ ale samsarilor.

Schepsis

Comunele Botoșanĭ și Bucureștĭ s'aŭ adresat în nenumărate rîndurĭ direcțiuneĭ serviciuluĭ sanitar ca să scoată la concurs farmaciile prevăzute de lege.

Totușĭ D. dr. Felix nu s'a gîndit încă pînă astăzĭ să dea curs cererilor atît de drepte ale comunelor Botoșanĭ și Bucureștĭ.

De ce? Oare D. dr. Felix crede că trebuie să apere interesele private ale cîtor-va farmaciștĭ în dauna intereselor generale ale ambelor orașe?

Guvernul și regele primesc zilnic zecĭ de petițiunĭ din partea multor țăranĭ carĭ se plîng în contra moduluĭ cum se împart ajutoarele adunate pentru inundațĭ.

In aceste petițiunĭ țăraniĭ arată că subprefecțiĭ și primariĭ s'aŭ înțeles cu uniĭ țăranĭ cărora le daŭ sume marĭ de banĭ pe carĭ apoĭ le împart între dînșiĭ. Țăraniĭ carĭ într'adevăr aŭ suferit din cauza inundațiilor n'aŭ primit pînă acum nimic.

Cerem ca guvernul să ia imediat măsurile cele maĭ severe în contra acestor subprefecțĭ exploatatorĭ aĭ mizerieĭ țăranilor și să facă pentru ca ajutoarele să fie împărțite cu dreptate.

S'a aprobat modificarea budgetelor comunelor urbane T. Severin și Caracal pe exercițiul anuluĭ 1897—1898.

D. Corneliu Urseseu, secretar al consiliuluĭ județean de Ilfov, a fost numit director în aceeașĭ prefectură în locul Domnuluĭ Al. Ionescu, demisionat.

Serviciul sanitar superior a fost înștiințat ca în județele Vasluĭ și Covurluĭ s'a declarat epidemia de febră aftoasă.

O luptă cu contrabandiștiĭ

La gurile Prutuluĭ, pe teritoriul romîn, a avut loc zilele trecute o luptă între zece contrabandiștĭ și cîți-va soldațĭ romînĭ.

Corpul de gardă zări acum cîte-va zile că niște Grecĭ vroiaŭ să introducă pe teritoriul romîn cîți-va sacĭ ce se aflaŭ într'o barcă. Soldatul de pază somează pe Grecĭ să se oprească. Aceștia răspund atuncĭ prin focurĭ de revolvere.

Soldatul dînd însă alarma, sosiră la fața loculuĭ vr'o zece soldațĭ carĭ ripostară la focurile Grecilor prin salve de puștĭ.

Gloanțele soldaților perforează barca și rănesc pe doĭ Grecĭ; Tovarășiĭ acestora, văzînd că barca începe a se scufunda, se predară soldaților carĭ îĭ arestară.

Saciĭ eraŭ plinĭ cu tutun rusesc.

Programul de primirea prințuluĭ Ferdinand al Bulgarieĭ va maĭ fi modificat în cîte-va puncte în urma uneĭ noĭ dispozițiunĭ a guvernuluĭ.

Din această cauză el nu va fi complect stabilit de cît în urma consiliuluĭ de miniștrĭ de mîine.

Atît la ministerul de interne, cît și la cel de externe nu s'a promis că îndată ce programul va fi complect stabilit nu se va da spre a'l face cunoscut cetitorilor noștri.

Medicul primar al orașuluĭ Focșanĭ a telegrafiat direcțieĭ sanitare următorul buletin asupra mersuluĭ epidemieĭ de tifos în oraș:

Bolnavĭ 29, din carĭ 12 în oraș, 1 în spitalul israelit, 8 în spitalul profetul Samuel și 10 în spitalul județean.

Nicĭ un caz noŭ nu s'a ivit de patru zile.

D. prim-procuror de Covurluĭ Gabrielescu și-a dat demisia, de oare-ce a considerat permutarea la T. Severin ca o pedeapsă.

D. Al. Alexandrescu, fost magistrat, a fost numit secretar al consiliuluĭ județean de Ilfov.

La alegerile comunale de la Zimnicea, carĭ aŭ avut loc la 13 Iulie, lista Preste Fotino, care a reușit, 'a avut 452 voturĭ. Lista Anghelescu Manea a obținut 289, anulate fiind 6 voturĭ.

Directoriĭ prefecturilor județelor Olt și Gorj sînt însărcinațĭ să gireze afacerile prefecturilor în timpul congediilor prefecților.

Atragem atențiunea cititorilor asupra anunciurilor ce publicăm în pag. VI la **Mica publicitate.**

Astă seară are loc la grădina Mitică Georgescu o reprezentație în beneficiul cunoscutuluĭ tenor-comic Berhardo Beneficientul este destul cunoscut publiculuĭ bucureștian, care de sigur că nu va întîrzia să-ĭ dea tot concursul.

Poșta redacțieĭ

D-luĭ *M. H.*, Iașĭ.— Ministerul de domeniĭ a admis examen de corigență la două obiecte pentru Septembrie.

INSERȚIUNI ȘI RECLAME

Domnule redactor,

Bine-voițĭ, vă rog, a face ca, în schimbul achităreĭ costuluĭ săŭ, să se publice în cel d'întîĭ număr al ziaruluĭ D-v. „pagina III“ următorul act de mulțumire, pe care îl adresez Domnuluĭ doctor Elie I. Marincu, medicul plășeĭ Cîmpu, din județul Dolj.

Cu deosebită stimă
Ioan Stefanovicĭ
Maistru dulgher și proprietar din Calafat

Act de mulțumire

Multe sînt nevoile pe carĭ omul le întîmpină în viața sa și pentru a căror înlăturare, saŭ chiar numaĭ ameliorare face bucuros orĭ-ce sacrificiĭ, bine înțeles pe atît pe cît mijloacele sale materiale îĭ pot permite;— dar netăgăduit lucru este că pentru nicĭ-una din ele sacrificiul omuluĭ nu poate fi atîta de nemărginit și recunoștința atîta de adîncă ca atuncĭ cînd cine-va salvează viața unuia dintre copiiĭ săĭ și cu atîta maĭ mult aceasta cu cît el ar fi avut nenorocirea să fi perdut pe rînd și într'un interval comparativ foarte scurt maĭ mulțĭ dintre copiiĭ săĭ, — așa după cum voința luĭ Dumnezeŭ a fost ca să mi se întîmple mie zilele trecute,—cînd cel maĭ mare dintre copiiĭ meĭ, care anul acesta a terminat cursul școaleĭ primare și în care se concentrează astă-zĭ toată speranța mea și a familieĭ mele pentru viitor, — căzînd greŭ bolnav, de o boală dintre cele maĭ periculoase și care foarte rar iartă, împrejurarea saŭ provedința a făcut ca pentru ajutorul medical să nemeresc a mă adresa D-luĭ doctor El. I. Marincu, medicul plășeĭ Cîmpu din Dolj, cu reședința în Calafat; — care, cu o bună voință deosebită și cu o muncă și stăruință neobosită, după o căutare de aproape o lună, — a reușit să salveze viața fiuluĭ meŭ; — iar în cele din urmă, cu toate insistentele mele rugăciunĭ, a refuzat în mod absolut de a primi vre-o plată, fie pentru numeroasele vizite făcute de cele maĭ multe orĭ noaptea, fie pentru birja cu care adesea, reclamat de gravitatea boaleĭ, a fost nevoit să alerge în ajutorul fiuluĭ meŭ.

Și pentru că nu este primul caz, în care tînărul și meritosul doctor Marincu să fi dat dovada noblețeĭ de suflet cu care l'a înzestrat bunul Dumnezeŭ, cum și a uneĭ desăvîrșite desinteresărĭ materiale, în exercițiul sfînteĭ și umanitareĭ sale specialitățĭ, cĭ el este precedat de foarte multe alte acte, unele maĭ importante de cît altele, pentru carĭ 'șĭ-a atras chiar anul acesta mulțumirĭ publice din partea consiliuluĭ comunal al orașuluĭ nostru, cum și în fața refuzuluĭ D-sale de a primi verĭ-ce recompensă matherială din parte-mĭ pentru salvarea viețeĭ copiluluĭ meŭ, sub-semnatul mă simt dator de a exprima prin publicitate, atît din partea mea, cît și din aceea a întregeĭ mele familiĭ, cele maĭ viĭ și maĭ profunde mulțumirĭ Domnuluĭ d-r. El. I. Marincu, care pot zice și cu drept cuvînt a dat pentru a doua oară viața copiluluĭ meŭ, și cu care ocaziune, atît prin stăruința ce a depus, cît și printr'o desăvîrșită desinteresare ce a arătat, a probat o dată maĭ mult că 'șĭ cunoaște perfect de bine specialitatea ce șĭ-a ales și că 'șĭ dă tot așa de bine seama de sfințenia misiuneĭ sale, — făcînd ast-fel onoare atît țăreĭ, cît și corpuluĭ medical romîn din care face parte.

Ioan Stefanovici
1572 din Calafat

CUTIA CU SCRISORI[1]

Iașĭ, 8 Iulie, 1897.

Domnule redactor,

Există în Iașĭ o asociațiune a maĭ multor fabricanțĭ de apă gazoasă sub denumirea de „Unirea“ saŭ „Zinner & Co.“ care debitează un produs de apă gazoasă ast-fel fabricată, în cît nu are alt scop de cît să vatăme sănătatea poporuluĭ. Aceasta o spun bazat pe analiza consiliuluĭ sanitar care în anul trecut a interzis funcționarea aceleĭ fabricĭ pe timp de șase lunĭ.

In urma acestor șase lunĭ s'a permis iarășĭ deschiderea fabriceĭ sub condițiunea de a fabrica apă maĭ bună; dar în zadar, căcĭ la 9 Maĭ anul curent consiliul sanitar face o nouă analiză și găsește că apa conține o enormă cantitate de materiĭ organice și azotițĭ și decide a se opri imediat debitarea eĭ, ca fiind vătămătoare sănătățeĭ poporuluĭ. Lucrurile însă s'aŭ făcut mușama, căcĭ nicĭ pînă astăzĭ nu s'a adus la îndeplinire decizia cons. sanitar.

Presa locală, precum „Evenimentul“ No. 1261 din 10 Iunie și N. 1266 din 15 Iunie cum și „Opinia“ No. 52 din 2 Iulie, "șĭ-a făcut datoria întrebînd în maĭ multe rîndurĭ de ce nu se aduce la îndeplinire decizia consil. sanitar; însă nu poate fi maĭ mare surd de cît cel ce nu vrea să te auză... In fine, mister și iar mister, ca în toate ocaziunile de această natură.

Așa fiind, vă rog, prea stim. Domnule redactor, să bine-voițĭ a da ospitalitate acesteĭ, scrisorĭ în coloanele mult stimatuluĭ D-voastră ziar și în același timp, făcîndu-vă interpretul nostru, să întrebațĭ pe ceĭ în drept care e cauza acesteĭ mușamale sanitare.

Primițĭ etc.

G. Ianculescu
Str. Carol 34

1575

1 Redacția nu-șĭ ia răspunderea celor cuprinse în această rubrică.

BURSA

(Prin fir telegrafic)

din Streinătate

VIENA	
Napoleonul	9.5 5
Rubla	126.75
Credit. Austalt.	364.75
Scr. fonc. austr	455.
» ungar	396.5
Drum fier austr.	347.
Lombarde	85.
Alpinea	129.20
Losurĭ turceștĭ	63 60
Rentă perp. austr.	102.10
» arg.	108.85
» aur	123.25
» » ungară	122.70
Francofurt	
Renta Rom. 5% F	101.30
» » 4%	88 60
BERLIN	
Napoleonul	16,22
Rubla	216.10
Disconto	208
Schimb. Londra	20.2 5
» Paris	81.95
» Amsterdam	168.55
» Viena	169.40
» Belgia	—
» Italia	77.40
Ren. Rom 5% Fl.	101.20
» » 1890 4%	90 0
» » 1891 4%	89.80
» » 1896 4%	88.60
Imp. mun. Bucur.	101 3
PARIS	
Banca Otomană	578.50
Losurile Turceștĭ	117.
Impr. Egyptian	—
» Helenic	123.
Drum de fier austr.	744.
Alpinea	23.
Renta Fran. 3½	108.17
» » 3%	104.72
Ren. Romînă 5%	101
» 4%	—
» 1896 4%	—
Ren. italiană	93.75
» Ungară	—

din București 14/26 Iulie 1897.

	Impr. de stat romîn.	
5%	Ren. perpetuă lei	103
5%	» amor. 1881	100⅞
5%	» » (Im. 1892	100
5%	» » din 1893	100
5%	» » 1894 int.	96
4%	» » (Im. 32½ milioane	88
4%	» » (Im. 50 milioane)	8 ½
4%	» » (Im. 274 milioane)	90⅝
4%	» » (Im. 45 mil.) 1891	89½
4%	» » (Im. 120 mil.) 1894	89½
4%	» » (Im. 90 mil.) 1896	89¼
%	» O.F.R. (Conv. Schuldverschreib.)	
%	Oblig. Stat (Conv. rurale)	1. ¼
10	Oblig. Caseĭ Pensiunĭ. a 300 leĭ	—
	Impromuturĭ de oraș	
5%	Oblig. Comuneĭ Bucureștĭ 1885 lei	96
5%	Oblig. Comuneĭ Bucureștĭ 1884	—
5%	Oblig. Comuneĭ Bucureștĭ 1888	—
5%	Oblig. Comuneĭ Bucureștĭ 1890	87¾
	Idem Idem 1895	96¼
	Impromuturĭ de Societățĭ	
5%	Scr. fonc. rurale lei	92⅞
5%	» » urb. Buc.	8 ⅞
5%	» » » Iașĭ	84¾
	Acțiunĭ	
	Banca Naț. Romînieĭ lei	—
	Banca Agricolă	—
	Banca Romînieĭ	—
	Soc. asig. Dacia-Romîna	—
	» » Națională	—
	» » reas. Patria	—
	» rom. con. inc. p.	—
	» de Bazalt artific.	—
	» Letea	—

Tîrgul cerealelor

Brăila, 12—14 Iulie.

Grîŭ: 76000 hect.; 58¼— 59 libr.; preț 11.75—15.

Secară: 14000 hect.

Porumb: 114,000 hect.; 60¾—63 libr.; 5.65—7.20 preț.

Orz: 20,000 hect.; 47—51 libr.; preț 5.06—5.95.

Navetă: 7000 hect.; 50¼ libre; preț 13.50.

Marmorosch Blank et Comp.

NUVELA

Nevoie

In capul satuluĭ, în fața cîrciumeĭ luĭ Iancu al Popiĭ, s'a strîns tot satul. Părințĭ, surorĭ și neveste aŭ venit să maĭ vadă pe aĭ lor..., să le maĭ spue un cuvînt de adio, un cuvînt mîngîetor...

O, Doamne! ce jale, grea îĭ maĭ coprinde, și cum se strîng în brațe și cum se sărut...

Catrina, de gîtul luĭ Ioan, plînge de țĭ se rupe inima.

— Și maĭ tacĭ, Catrino, doar n'am murit încă de mă boceștĭ așa..

La oaste, acum toțĭ pornesc în pîl .

Se duc flăcăiĭ.. se afund în zările adîncĭ, pustiĭ ce-ĭ ascund de ochiĭ celor rămașĭ în urmă.

Se duc... și în urma lor toate tîrpesc, totul se umple de jale, de dor. In oaste nu maĭ eștĭ al tăŭ. Bătut de toțĭ, ajungĭ o unealtă vie în mîinile celor maĭ marĭ.

FOIȚA ZIAR. „ADEVĔRUL“

— 111 —

GORON

Destăinuirile unuĭ polițist

II.—In Crimă

CAP. XI

Bandele de asasinĭ

Jeantroux, lung, slab cu ochiĭ în fundul capuluĭ, cu privirea posacă iș falșă, era cel maĭ deștept din ceĭ treĭ.

Ribot, scund, tuns la piele, cu o falcă proeminentă de animal, părea incarnația chiar a bestialitățeĭ.

Pileț, rumen, cu uitătura nestatornică, era, poate acela care avea, din fire instinctul cel maĭ ticălos.

Cu toate acestea, tot el arătase maĭ multă sensibilitate și care se gîndise că cine știe ce nevinovațĭ aŭ să plătească pentru vinovațĭ.

Nicĭ Alorto, nicĭ Sellier, nicĭ Ribot, nicĭ Jeantraux nu precugetaseră asasinatul. Omorîseră cîte-șĭ patru nu maĭ fiin-că trebuia să nu lase pe victima lor să țipe.

Tinerĭ fiorоșĭ, aruncațĭ fără principiĭ, fără educație morală într'o societate unde lupta pentru viața pare a fi legea cea maĭ mare, ar fi voit negreșit să nu omoare, fiind-că atuncĭ primejdia este maĭ mare însă nu aveaŭ nicĭ un scrupul ca să mînuiască cuțitul dacă ar fi nevoie.

Și cine este răspunzător că răsar ast-fel de oamenĭ în civilizația noastră?

Nicĭ nu crez chiar că poate zice cine-va că lipsa de educația morală face criminalĭ tinerĭ de douăzecĭ ee anĭ.

Mécrant, bunioară. fusese crescut de oamenĭ cum se cade care'ĭ împănaseră capul numaĭ cu principiĭ bune; cum, pentru ce ajunsese el hoț și pe urmă ucigaș?

Va să zică natura face monstri la moral ca și la fizic în virtutea legilor misterioase pe carĭ nu le putem pătrunde noĭ?

Cincĭ zile abia după asasinatul văduveĭ Bazire în Vinncennes în ziua de 14 Ianuarie 1891, fu găsită asasinată în casa sa la Coubervoie, o damă bătrînă, Doamna văduva Meunier Dessaigne care locuia în strada Saint-Denis într'o căsuță foarte simplă, după cum se văd destule în preajma Parisuluĭ.

O vecină Doamna Klaper, avea obiceiul în fie-care dimineață să vie să deștepte pe D-na Dessaigne cînd deschise ușa o izbi groaza; za cînd văzu pe toate mobilele răvășite în sofragerie! scaunele, masa, dulapurile, tablourile, tot era luat din locul luĭ, trîntit jos D-na Klaper fugi și strigă ajutorul vecinilor, carĭ intrară în micul pavilion.

Acolo văzură ceva grozav: într'un colț al sufrageriеĭ, lîngă cămin, era întins corpul Doamneĭ Dessaigne.

Biata bătrînă fusese omorîtă cum se poate maĭ grozav; capul îĭ era numaĭ o rană din care cursese sîngele și se închegase.

Sigur că fusese lovită pe cînd citea, fiind-că la picioarele fotoliuluĭ rămăsese o carte deschisă.

Ca să se apere, biata bătrînă îșĭ dusese mîinile la obraz, și în poziția asta zăcea cadavrul.

Se vedea bine că tîlhariĭ omorîseră ca să prade.

Cînd sosiĭ eŭ cu D. Athalin, care fusese însărcinat cu instrucția, nu știurăm cum să definim mobilul crimeĭ; văzusem de atîtea orĭ mobile stricate și trîntite ca să înșele justiția, în cît nu'mĭ venia să mă pronunț.

Oameniĭ noștri găsiseră un cleș te cu care hoțiĭ rupseseră uluce le de la grădină și poate chiar mobilele, însă fiind-că toată lumea știa că D-na Dessaigne nu era bogată—să tot fi avut în casă o sută de francĭ—toțĭ se întrebaŭ care fusese adevăratul scop al ucigașilor.

D-na Dessaigne era o femee prea cum se cade, al căruĭ bărbat fusese deportat în 1851 și din pricina asta primea o pensie ca văduvă a uneĭ victime a lovitureĭ de Stat; cele două fiice ale sale dintre carĭ una era măritată cu un popă protestant, îĭ dedeaŭ o mică rentă anuală și toțĭ veciniĭ o iubeaŭ fiind-că era o femee foarte miloasă ba chiar maĭ mult de cît o ertaŭ mijloacele.

— Uun singur punct mi se părea că dovedea în destul că autorul crimeĭ trebuiaŭ să fie hoțĭ de rînd.

Pe masa din sufragerie găsiserăm o sticlă în care fusese vin, pahare, un borcan cu dulceață în care se vedea urme de degete, bucățele de pîine, cojĭ de pîine, ceea ce dovedea că hoțiĭ după ce omorîseră mîncaseră, cum făcuse Alorto, cu banda luĭ, la Auteuil, în fața cadavruluĭ victimeĭ lor.

Cum se întîmplă tot-dauna în ast-fel de materie, fură arestațĭ oamenĭ carĭ nu fuseseră amestecațĭ în omor.

Maĭ ciudat este că noĭ am arestat doĭ indivizĭ carĭ aveaŭ reputația cea maĭ proastă și carĭ, ca să se desvinovățiască de crima asta fură nevoițĭ să mărtuisiască că în ceasul cînd se săvîrșea crima aceasta dînșiĭ jefuiaŭ o casă nelocuită la cîte-va leghe de acolo.

In tr'același moment mă lovi o nenorocire mare; telegraful îmĭ făcu cunoscut că tata căzuse greŭ bolnav: plecaĭ îndată la Rennes unde sosiĭ tocmaĭ cînd îșĭ da sufletul.

Cînd mă întorseĭ peste cîte-va zile, găsiĭ că instrucția afaceriĭ acestia nu făcuse nicĭ un pas, cu toată stăruința D-luĭ Atthalin care, împreună cu D. Guillot, era negreșit magistratul cel maĭ dibacĭ în anchetele judiciare.

Se descoperise numaĭ că fuseseră furate giuvaerealele și descrierea lor fusese trimeasă în zadar la toțĭ bijutieriĭ la toate biurourile Munteluĭ de Pietate din Paris și din preajmă.

Chiar în ziua cînd sosiĭ, mi se pare, dînd la o parte o mobilă, se găsi un plic rupt pe adresa D-neĭ Meunier-Dessaigne și lîngă el, o hîrtie albă mototolită care fusese negreșit în plic.

Va să zică ucigașiĭ intraseră la biata bătrînă înfățișîndu'ĭ o scrisoare.

Chiar în ziua aceea saŭ a doua zi primirăm depoziția foarte interesantă a unuĭ măcelar de la Courbevoid, ale căruĭ oase fuseseră furate și care acuza de furt pe un băiat care'l slujise.

D. Bernard, comisar de poliție din Coubervoie, acuma comisar la controlul general care dovedi în toată afacerea aceasta multă dibăcie și inteligență, mă înștiință imediat că, în plîngerea luĭ, măcelarul zisese despre fosta luĭ slugă pe care o învinovăția:

— Se poate ca s'o fi omorît chiar el pe D-na Meunier Desaigne fiind-că de multe orĭĭ ducea carne!

Trebuia găsit omul acesta.

Cu lucrul acesta însărcinaĭ pe brigadierul Bleuse și peste noapte fuseĭ înștiințat că Bleuse însoțit de agențĭ de aĭ prietenuluĭ meŭ Bernard, pusese mîna pe un cuib de tîlharĭ vestițĭ.

N'am să uit nicĭ o dată scîrba și groaza ce am simț cînd m'am dus a doua zi de dimineață să fac perchezițiа pe bulevardul Voltaire în Asniéres, în cuibul unde se adăpostea banda.

D. Athalin și eŭ ne gîndirăm la cuibul familieĭ Martial din *Misterille Parisuluĭ* ale luĭ Eugène Sue: analogia era uimitoare.

(Va urma)

Sărmanĭ flăcăĭ! Vă duceţĭ în ţărĭ străine. Cîţĭ din voĭ vă veţĭ maĭ întoarce? Cîţĭ din voĭ vă veţĭ pierde doinind prin luncĭ şi codri?

Vă duceţĭ,—cu jalea în suflet, urmaţĭ uneĭ poruncĭ. Vă duceţĭ acolo unde sînteţĭ vrăjiţĭ morţeĭ, unde vă stingeţĭ în floarea vieţeĭ, unde cu pieptul sfărîmat, cu capul sdrobit, sînteţĭ aruncaţĭ în gropĭ ca cîiniĭ.

Sărmanĭ flăcăĭ!...

*

Ion înghiţea greul armateĭ. De cîte orĭ înjurat şi bătut de sergenţĭ, nu trebuia să înece în el veninul, necazul? Răbda, sărmanul om, tot greul. Doar o scăpa şi el odată din focul acesta. Şi atuncĭ iar va fi lîngă Catrina luĭ. Va munci. Va trăi fericit.

De, multe orĭ căprarul îl sfătuia să „ungă“ cu ceva parale pe sergentul-major, că-o să-ĭ fie maĭ bine, maĭ uşor.

— Dacă n'am parale, Don căprar?

— Cum n'aĭ. Scrie şi tu acasă să-ţĭ trimeată.

— Nu pot, Don căprar, că doar am nevastă şi copil.

— Bine, băiete, ţine minte, o să-ţĭ meargă răŭ.

Iera într'o după amează. Soarele, din înaltul ceruluĭ, arunca o căldură dogoritoare.

Toţĭ sînt în front.

Ioan stă visînd. Gîndul luĭ, mînat de tristu-ĭ dor, e acum departe. Aleargă acolo în sat, unde-ĭ toată nădejdea luĭ, toată viaţa luĭ. Acolo îl aşteaptă tînăra-ĭ nevasta, purtînd şiragul greŭ de nevoĭ. Şi copilul luĭ drag: Ce frumos trebue să fie el acum!

Zîmbi...

— Ce, n'auzĭ?

Şi o palmă, îl făcu să se deştepte din „visul luĭ“. Ce, tu dormĭ în front?

Ochiĭ serjentuluĭ-major scînteiaŭ de ură.

Cu o furie de bestie se aruncă asupra luĭ Ioan.....

— Of; maĭcă, nu maĭ pot şi începu a geme.

— Duceţi-l la infirmerie, porunci serjentul major.

Bolnav, prăpădit, zvîrlit pe un pat de fier, cîte nopţĭ în durere şi chinurĭ nu petrecu Ion.

După 12 zile de zbucium, Ion muri în spitalul militar.

*

E iarnă. Afară e un frig de te taie la inimă. Catrina la gura sobeĭ, e dusă pe gîndurĭ. Ce o fi făcut Ion al eĭ? O fi în cazarmă? Vaĭ, ce iad!—Acolo răul n'are sfîrşit; curg înjurăturĭ, bătăĭ, torturĭ, de nu maĭ poţĭ să îndurĭ atîtea.

Cînd i se anunţă sărmaneĭ femeĭ, pacostea ce o lovea pe neaşteptate, a crezut că se sfîrşeşte... Dar iubirea de mamă o făcu să-şĭ înece durerea, să trăiască.

Treĭ anĭ luptă sărmana femeie cu sărăcia.

Dar par'că sărăcia se încuibase în casă.

Afară e un ger cumplit. Iar crivăţul sălbatec răzbeşte înăuntru. In casă nicĭ ţandără de lemn nu-ĭ. Pe patul de scîndurĭ, băiatul plînge şi tremură de frig.

Cu moartea în inimă pleacă Catrina în zorĭ spre pădure. Cît e zarea, se întindeaŭ valurĭ de zăpadă. Catrina înainta.

Picioarele i se înfundaŭ din greŭ.

Cu chiŭ, cu vaĭ, ajunse la pădure.

Vîntul se iuţeşte. Urletul pădureĭ se amestecă cu urletele lupilor şi cu lătratul cîinilor din deal. Catrina cu un braţ de lemne, reluă drumul spre casă.

Vîntul se transformă în vijelie.

Catrina lupta din greŭ.

Puterile îĭ scădeaŭ din ce în ce. Simţea cum o coprinde fiorul morţeĭ.

Vru să strige, să chieme ajutor. Dar zadarnic; glasul îĭ amuţi. Valurĭ de zăpadă cădeaŭ din ce'în ce maĭ repezĭ.

. . . .

A doua zi colo, în casă, strîns într'un suman rupt, băiatul dormea somnul cel de vecĭ

St. Catalin

MODE

Pentru fetiţe

Rochiţă de zefir culoarea paiuluĭ deschis cu un larg entredeux de guipure, pe un transparent de mătase roza saumon.

Cingătoare şi cravată de aceeaşĭ mătase roză.

Pălărie albă şi cremă, cu volan de linon pe bază şi fundă de panglică crem de o parte.

Laura

Pentru gospodine

Tortă de alune.—Frecaţĭ 280 grame zahăr cu 10 gălbenuşurĭ de oŭ, amestecaţĭ apoĭ acestea cu spuma de la şase albuşurĭ şi 280 grame alune curăţite de coaje şi pisate, şi 35 grame făină. Coaceţĭ totul în treĭ torte rotunde după ce maĭ întîĭ aĭ maĭ presărat ananas tăiat mărunt.

Gast.

Călăuze noui pentru călătorĭ

Librăria Nebunelli din Galaţĭ a scos şi pus în vînzare o serie de călăuze în limba romînă pentru localităţile frecventate maĭ mult de Romînĭ în sezonul de vară.

Pînă astă-zĭ aŭ apărut călăuze pentru următoarele localităţĭ:

Viena *şi împrejurimile eĭ*, cuprinzînd descrierea călătorieĭ de la Buda-Pesta la Viena, via Bruck şi Presburg şi pe Dunăre, cu două planurĭ.—Leĭ 3.

Marienbad *şi împrejurimele luĭ*, conţinînd descrierea amănunţită a călătorieĭ de la Viena la Marienbad, cu două planurĭ.—Leĭ 2.

In depozit în *Sala noastră de Depeşĭ*.

CALAUZE

Pentru sezonul de vilegiatură se pot găsi în Sala noastră de depeşĭ *Călăuze Baedeker* pentru voiagiu cu preţurĭ marcate fără vre un adaus de porto saŭ vama.

Baedeker Londres cu 4 hărţĭ şi 21 planurĭ . . . . leĭ 7.50

Baedeker Suisse cu 47 hărţĭ şi 12 vederĭ . . . . leĭ 10.—

Baedeker Allemagne du Sud et Autriche cu 28 hărţĭ şi 28 planurĭ de oraşe leĭ 10—

Baedeker Allemagne du Nord cu 18 hărţĭ şi 28 planurĭ de oraşe . . . leĭ 6.25

Baedeker Paris et ses environs cu 12 hărţĭ şi 27 planurĭ . . . . leĭ 7.50

Baedeker Bords du Rhin cu 44 hărţĭ, 24 planurĭ şi diferite alte vederĭ leĭ 7.50

Baedeker Belgiqe et Holande cu 13 hărţĭ, 21 planurĭ de oraşe şi maĭ multe planurĭ de musee . . . . . leĭ 7.50.

Baedeker Italie centrale cu 10 hărţĭ, 31 planurĭ de oraşe, 1 vederea a Romeĭ, vederea Foruluĭ Roman şi altele leĭ 7.50.

Baedeker Italie Septentrionale cu 24 hărţĭ, şi 27 planurĭ . . . . . . leĭ 10.—

Baedeker Suede et Norvege cu 25 hărţĭ, 12 planurĭ de oraşe şi la fine un mic manual de conversaţiĭ francezo-Danez-norvegien-suedez . . . . . leĭ 9.—

3,25

Următoarele noutăţĭ literare sosite azĭ în *Sala noastră* le oferim publiculuĭ cititor —graţie unuĭ aranjament cu o o casă mare de comision din Paris—cu leĭ 3,25 în loc de 8,50, preţul edituruĭ din Paris:

Marcel Prévost. Dernières lettres de femmes, leĭ 3,25.

Alexandre Hepp. Coeurs Pharisiens, leĭ 3,25.

Paul Bourget. Mensonges, ediţiune nouă ilustrată, leĭ 4.

G. Macé. Crimes impunis, leĭ 3,25

Auguste Germain. Chantez les baisers leĭ 3,25.

Gyp. Le baron Sinai, leĭ 3,25

Andrè Theuriet. Boisfleury, leĭ 3,25

L. de Launay. Chez les grecs de Turquie. Le pays et les moeurs, leĭ 4.

Noutăţĭ literare

Astă-zĭ am primit în Sala noastră ultimul volum al mareluĭ scriitor **Paul Bourget, intitulat Voyageuses.** Abia apărut, acest volum a şi atins în Paris a zecea ediţie. Şi acest volum ca toate cele-l'alte se poate găsi în sala noastră cu preţul de leĭ 3.25.

Premiĭ nouĭ de vacanţă

Seria a cincea

Seria a patra a premiilor anunţată acum cîte-va zile este şi ea pe sfîrşite. Tablourile maĭ ales sînt complect epuizate.

Succesul acesta, obţinut cu ultimele seriĭ de premiĭ, pe carĭ le dăm cititorilor Adevĕruluĭ, este o dovadă strălucită de importanţa şi valoarea producţiunilor literare şi artistice pe carĭ le punem la dispoziţia cetitorilor noştri.

Iată acĭ şi seria a cincea a premiilor pe carĭ le anunţăm astăzĭ pentru prima oră.

După experienţa făcută cu cele l'alte 4 seriĭ anterioare, probabil că această listă nu va putea figura în ziar maĭ mult de 5 zile.

Anunţăm decĭ că bonul seria a cincea va fi valabil numaĭ pînă la 18 Iulie inclusiv.

Dăm acĭ şi lista premiilor:

Fascicula a 6-a din publicaţiunea *Tableaux célèbres* coprinde următoarele reproducţiunĭ după tablourĭ:

Omul negru de B. Genzmer.

O călcare saŭ răţoiul răutăcios de M-me Henrietta Ward. (Originalul acestuĭ tabloŭ a fost expus la secţia engleză a expoziţieĭ din Chicago).

Vînătoarea de fluturĭ de Rosset Granger.

Sapho de Alma Tadema (pictorul iubitor de a reproduce scenele din viaţa Grecilor şi a Romanilor).

Forţa atrăgătoare la femeĭ de Hans Dahl.

Odihna în timpul culesuluĭ ciupercilor de Vasily Andrievich Golumsky (originalul acestuĭ tabloŭ a atras privirile multor cunoscătorĭ la expoziţia din Chicago).

Fără voia artistuluĭ de Benjamin Vautier.

Un concert dat de Richelieu de J. Leisten.

Un client prost de Ludwig Knaus.

Bîlciul de E. L. Henry.

Olivier Twist în drum spre Londra de James Sant.

Tînărul chirurg şi *Dă-mĭ şi mie foc* de I. G. Brown.

Pe coastele noueĭ Englitere de T. Haas.

Dezastrul financiar de Bokelman.

Vînător sunînd retragerea apeĭ de Paul Tavernier.

O dovadă de curagiŭ de A. Weisz.

Expediţiunea se face pe riscul adresantuluĭ.

Prezintarea bonuluĭ de maĭ jos saŭ ataşarea luĭ la mandatul poştal este obligatoriŭ; alt-fel nu se liberează premiul.

Doritoriĭ de a nu-şĭ lăsa pachetul expus la pierdere îl pot recomanda, adăugînd pentru aceasta 25 banĭ.

PREMIU PENTRU CITITORUL „ADEVĔRULUI“
No. 28 87
Acest bon detaşat şi expediat Administraţieĭ ziaruluĭ nostru dă drept la premiŭ şi este valabil pînă la 18 Iulie inclusiv.

Ilustraţiĭ nouĭ

Astă-zĭ am primit în Sala noastră fascicola a 5-a din renumita publicaţie „*Le nu ancien et moderne*“. Această publicaţiune va coprinde 12—15 fascicole a 70 banĭ, format portofoliu. Fie care fascicolă coprinde 18—20 reproducţiunĭ după tablourile marilor maeştri vechĭ şi modernĭ, alese cu multă grijă din muezele marĭ, precum şi din colecţiunĭ particulare.

Le nu ancien et moderne

va pune la dispoziţiunea publiculuĭ amator de arte capo d'operele diferitelor şcolĭ franceze, italiene, flamande, engleze, germane, orientale etc.

Această importantă publicaţie va avea decĭ un caracter cu totul deosebit şi, odată terminată, ea va forma o colecţiune unică în felul eĭ şi de mare interes.

Fascicola a 5-a coprinde multe reproducţiunĭ ale tablourilor Salonuluĭ din Paris din acest an.

Preţul uneĭ fascicole cu 16 planşe 70 banĭ.

Spectacole

Cazino de Paris, strada Academieĭ.—In fie-care seară reprezintaţiĭ date de opera Italiană.

Grădina Hugo. — Teatru de varietăţĭ. In timp de ploaie, în sala Hugo.

Grădina centrală.—Concert dat de orchestra D. Dinicu.

Grădina Lukianoff, strada Cîmpineanu.—In fie-care seară teatru de varietăţĭ. Trupă Nouă. In timp de ploaie reprezintaţia se dă în fosta sală Orfeŭ.

Grădina Mitică Georgescu, str. Cîmpineanu.—Teatru de varietăţĭ. Trupa Burienescu.

Grădina Cosma.—Concert muzical.

Grădina Frascati. Concert de orchestră.

Grădina Raşca.—Direcţiunea D-luĭ Simion Petrescu. In fie-care seară reprezentaţiunĭ variate a la Koster & Bials din New-York, teatru, gimnastică, danţurĭ, concerturĭ şi pantomime.

Preţurile locurilor: Loja 10 leĭ; Stal I 2 leĭ; Stal II 1 leŭ; militariĭ şi copiiĭ plătesc jumătate.

Bibliografie

Poeziile uneĭ regine. — Un elegant volum de poieziĭ, traduse după Carmen Sylva, de către D. Ilie Ighel Deleanu.

Aceasta e prima traducţiune în romîneşte.

Volumul 3 leĭ.

*

A apărut de sub tipar *Poieziĭ populare* şi *descîntece* de Neculae I. Ionaşcu şi Mihail Mîndreanu. Un volum de 106 paginĭ. Alexandria. Tipog. Constantin Georgescu.

*

A apărut **viaţa luĭ Christos** de Ernest Renan, traducere de *Marian.* Traducătorul este în deajuns de cunoscut publiculuĭ cetitor, iar cît priveşte însemnătatea lucrăreĭ mareluĭ Renan orĭ-ce laudă e de prisos.

*

A apărut o broşură intitulată **„Asasinatul Ana Szimon“**, de D. Cazakoff.

D. Cazakoff descrie cu de amănuntul crima din Bulgaria şi dovedeşte complicitatea prinţuluĭ Ferdinand.

Broşura se găseşte de vînzare la autor, strada Stavropoleos No. 2, şi la toate librăriile.

*

Inceputul limbeĭ franceze, de A. Patrognet. Un volum in 8 de 100 paginĭ. 2 leĭ exemplarul.

Gramatica elementară a limbeĭ latine, pentru clasa I liceală de Ion Grama, profesor la Sf. Sava. Editura librărieĭ Socec & Comp. Un vol. în 8-de 212 paginĭ. Preţul 2.50.

*

Monografia institutuluĭ de credit „Albina“ (1872 — 1897). Un vol. de 240 paginĭ. Sibiŭ, editura institutuluĭ „*Albina*“.